

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας..... 1
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων 19
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις..... 37

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Μαΐου 2000

περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 61 στοιχείο γ) και το άρθρο 67 παράγραφος 1,

την πρωτοβουλία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως στόχο τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (2) Η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί να λειτουργούν αποτελεσματικά και αποδοτικά οι διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας και είναι αναγκαία η έκδοση του παρόντος κανονισμού για την επίτευξη του στόχου αυτού, ο οποίος εμπίπτει στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του άρθρου 65 της συνθήκης.
- (3) Οι δραστηριότητες των επιχειρήσεων έχουν αυξανόμενες διασυνοριακές επιπτώσεις και, κατά συνέπεια, η λειτουργία τους ρυθμίζεται όλο και περισσότερο από κανόνες του κοινοτικού δικαίου. Εφόσον και η αφερεγγυότητα αυτών των επιχειρήσεων επηρεάζει την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, απαιτείται να υπάρξει κοινοτική νομοθετική πράξη που θα απαιτεί το συντονισμό των ληπτέων μέτρων σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του αφερέγγυου οφειλέτη.

- (4) Για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, απαιτείται να μην υπάρχουν κίνητρα για τα μέρη να μεταφέρουν τα περιουσιακά τους στοιχεία ή τις νομικές διαφορές τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο επιδιώκοντας να βελτιώσουν τη νομική του θέση («forum shopping»).
- (5) Οι στόχοι αυτοί δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς σε εθνικό επίπεδο και, επομένως, δικαιολογείται δράση σε κοινοτικό επίπεδο.
- (6) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιορίζεται σε διατάξεις που διέπουν την αρμοδιότητα για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας και τις δικαστικές αποφάσεις που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις για την αναγνώριση αυτών των δικαστικών αποφάσεων και του εφαρμοστέου δικαίου, οι οποίες επίσης ανταποκρίνονται στην προαναφερόμενη αρχή.
- (7) Οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις προσχώρησης στη σύμβαση αυτή⁽⁴⁾.
- (8) Για να επιτευχθεί ο στόχος της βελτίωσης και της επιτάχυνσης των διαδικασιών αφερεγγυότητας που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, επιβάλλεται οι διατάξεις για τη δικαιοδοσία, την αναγνώριση και το εφαρμοστέο δίκαιο στον τομέα αυτό να συμπεριληφθούν σε κοινοτική νομοθετική πράξη δεσμευτική και άμεσα εφαρμόσιμη στα κράτη μέλη.

⁽³⁾ ΕΕ L 299 της 31.12.1972, σ. 32.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 204 της 2.8.1975, σ. 28.
ΕΕ L 304 της 30.10.1978, σ. 1.
ΕΕ L 388 της 31.12.1982, σ. 1.
ΕΕ L 285 της 3.10.1989, σ. 1.
ΕΕ C 15 της 15.1.1997, σ. 1.

(1) Γνώμη η οποία διατυπώθηκε στις 2 Μαρτίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(2) Γνώμη η οποία διατυπώθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

- (9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας, ανεξάρτητα από το αν ο οφειλέτης είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, έμπορος ή ιδιώτης. Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας στις οποίες εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, απαριθμούνται στα παραρτήματα. Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν ασφαλιστικές επιχειρήσεις, πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες επενδύσεων που κατέχουν κεφάλαια ή κινητές αξίες τρίτων, καθώς και οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Οι επιχειρήσεις αυτές δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, λόγω του ότι υπόκεινται σε ειδικό καθεστώς και επειδή οι εθνικές αρχές ελέγχου διαθέτουν, μέχρις ενός βαθμού, ιδιαίτερα ευρείες εξουσίες παρέμβασης.
- (10) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν απαιτούν την παρέμβαση δικαστικής αρχής. Η έκφραση «δικαστήριο» στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να χρησιμοποιείται εν ευρεία έννοια και να περιλαμβάνει κάθε πρόσωπο ή φορέα που έχει εξουσία βάσει του εθνικού δικαίου να κηρύσσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Προκειμένου να εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, οι διαδικασίες (περιλαμβανομένων των πράξεων και διατυπώσεων που επιτάσσει ο νόμος) δεν θα πρέπει μόνο να τηρούν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, αλλά και να είναι επίσημα αναγνωρισμένες και εκτελεστές στο κράτος μέλος έναρξης των διαδικασιών αφερεγγυότητας και θα πρέπει να είναι συλλογικές διαδικασίες αφερεγγυότητας οι οποίες συνεπάγονται τη μερική ή ολική πτωχευτική απαλλοτρίωση του οφειλέτη και τον διορισμό συνδίκου.
- (11) Ο παρών κανονισμός παραδέχεται το γεγονός ότι, ως αποτέλεσμα των σημαντικών διαφορών που υπάρχουν όσον αφορά το ουσιαστικό δίκαιο, δεν είναι πρακτικό να καθιερωθεί μια ενιαία διαδικασία αφερεγγυότητας γενικής εφαρμογής για ολόκληρη την Κοινότητα. Για το λόγο αυτό, η άνευ εξαιρέσεων εφαρμογή του δικαίου του κράτους έναρξης της διαδικασίας θα οδηγούσε συχνά σε δυσκολίες. Αυτό ισχύει ιδίως για τα δικαιώματα ασφαλείας, τα οποία διαφέρουν σημαντικά στα κράτη μέλη. Τα προνόμια που διαθέτουν ορισμένοι πιστωτές στη διαδικασία αφερεγγυότητας είναι επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις, πολύ διαφορετικά. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί να αντιμετωπίσει την κατάσταση αυτή με δύο τρόπους: προβλέπει, αφενός, ότι θα πρέπει να θεσπισθούν ειδικοί κανόνες για το εφαρμοστέο δίκαιο σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα σημαντικών δικαιωμάτων και νομικών καταστάσεων (π.χ. εμπράγματα δικαιώματα και συμβάσεις εργασίας) και, αφετέρου, ότι παράλληλα με την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας γενικής εφαρμογής, θα πρέπει να επιτρέπεται και η εφαρμογή εθνικών διαδικασιών που αφορούν μόνο τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο κράτος έναρξης.
- (12) Ο παρών κανονισμός προβλέπει ότι η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να αρχίζει στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη. Η διαδικασία αυτή είναι γενικής εφαρμογής και αποσκοπεί στο να συμπεριλάβει όλα τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Προκειμένου να προστατευθούν τα διάφορα συμφέροντα, ο παρών κανονισμός επιτρέπει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας εκ παραλλήλου με τη διεξαγωγή της κύριας διαδικασίας. Η δευτερεύουσα διαδικασία μπορεί να αρχίσει στο κράτος μέλος όπου έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης. Τα αποτελέσματα της δευτερεύουσας διαδικασίας περιορίζονται στα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Η ύπαρξη υποχρεωτικών κανόνων συντονισμού με την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας εγγυάται την ενιαία αντιμετώπιση στην Κοινότητα.
- (13) Το «κέντρο των κύριων συμφερόντων» θα πρέπει να αντιστοιχεί στον τόπο όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και, συνεπώς, είναι τόπος αναγνώρισιμος από τους τρίτους.
- (14) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε διαδικασίες στις οποίες το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη βρίσκεται στην Κοινότητα.
- (15) Οι κανόνες αρμοδιότητας που περιέχονται στον παρόντα κανονισμό καθορίζουν μόνο τη διεθνή αρμοδιότητα, δηλαδή προσδιορίζουν το κράτος μέλος ενώπιον των δικαστηρίων του οποίου μπορεί να αρχίσει μια διαδικασία αφερεγγυότητας. Η τοπική αρμοδιότητα εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού.
- (16) Το δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί να διατάξει προσωρινά και συντηρητικά μέτρα από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας. Τα ασφαλιστικά μέτρα που επιβάλλονται τόσο πριν από όσο και μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, είναι ιδιαίτερα σημαντικά για την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητάς της. Στη συνάρτηση αυτή, ο παρών κανονισμός προβλέπει διάφορες σχετικές δυνατότητες: αφενός, το αρμόδιο για την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας δικαστήριο θα πρέπει να μπορεί να διατάξει προσωρινά συντηρητικά μέτρα και για περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο έδαφος άλλων κρατών μελών· αφετέρου, ο προσωρινός σύνδικος που ορίστηκε πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί, στο κράτος μέλος όπου υπάρχει εγκατάσταση του οφειλέτη, να ζητήσει τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους αυτού.
- (17) Πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης μπορεί να ζητηθεί μόνον από τους τοπικούς πιστωτές και τους πιστωτές της τοπικής εγκατάστασης του οφειλέτη, ή στις περιπτώσεις που η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει το κέντρο των συμφερόντων του οφειλέτης δεν επιτρέπει την έναρξη κύριας διαδικασίας. Στόχος αυτού του περιορισμού είναι να ζητείται μόνον όταν είναι απολύτως αναγκαία η έναρξη τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας πριν από την κύρια διαδικασία. Εάν κινηθεί η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας, η τοπική διαδικασία καθίσταται δευτερεύουσα.

- (18) Μετά την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαίωμα να ζητηθεί η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης, δεν περιορίζεται από τον παρόντα κανονισμό. Ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο νομιμοποιούμενο από την εθνική νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- (19) Η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας είναι δυνατόν να εξυπηρετήσει διάφορους σκοπούς πέραν της προστασίας τοπικών συμφερόντων. Ενδέχεται να προκύψουν περιπτώσεις όπου τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη είναι τόσο περίπλοκα, ώστε να μην είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν ως σύνολο, ή όταν οι διαφορές των νομικών συστημάτων είναι τόσο σημαντικές που να δημιουργούνται δυσκολίες από την επέκταση των συνεπειών της νομοθεσίας του κράτους έναρξης στα άλλα κράτη όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία. Για το λόγο αυτό, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας εφόσον το απαιτεί η αποτελεσματική διοίκηση των περιουσιακών στοιχείων.
- (20) Οι κύριες διαδικασίες και οι δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν μπορούν να συμβάλλουν στην αποτελεσματική εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων παρά μόνον εάν οι παράλληλες αυτές διαδικασίες είναι συντονισμένες. Βασική προϋπόθεση για το σκοπό αυτό είναι να υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ των διαφόρων συνδίκων, ιδίως με την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών. Για να εξασφαλιστεί ο δεσπόζων ρόλος της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο σύνδικος της διαδικασίας αυτής θα πρέπει να διαθέτει διάφορες δυνατότητες παρέμβασης στις δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να μπορεί, παραδειγματος χάριν, να προτείνει ένα πρόγραμμα εξυγίανσης ή έναν πτωχευτικό συμβιβασμό, ή να ζητήσει την αναστολή της εκκαθάρισης των περιουσιακών στοιχείων στη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας.
- (21) Κάθε πιστωτής, όπου και αν κατοικεί στην Κοινότητα, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναγγείλει τις απαιτήσεις του σε κάθε διαδικασία αφερεγγυότητας που διεξάγεται στην Κοινότητα και αφορά τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Αυτό θα πρέπει να ισχύει επίσης για τις φορολογικές αρχές και για τους οργανισμούς κοινωνικών ασφαλίσεων. Ωστόσο, προκειμένου να υπάρχει ισοτιμία μεταχείρισης των πιστωτών, πρέπει να συντονίζεται η κατανομή του προϊόντος της εκκαθάρισης. Ο κάθε πιστωτής θα πρέπει μιν να μπορεί να διατηρεί ό,τι του εκδικάζεται στα πλαίσια μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας, δεν θα πρέπει όμως να μπορεί να συμμετέχει στην κατανομή περιουσιακών στοιχείων σε άλλη διαδικασία, εάν δεν έχουν λάβει οι άλλοι πιστωτές της ίδιας σειράς ένα ανάλογο ποσοστιαίο μερίδιο.
- (22) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει την άμεση αναγνώριση των αποφάσεων που αφορούν την έναρξη, διεξαγωγή και περάτωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, καθώς και των αποφάσεων που συνδέονται άμεσα με αυτές τις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η αυτόματη αναγνώριση θα πρέπει να συνεπάγεται, κατά συνέπεια, την επέκταση σε άλλα κράτη μέλη των επιπτώσεων της διαδικασίας αυτής σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους έναρξης της. Η αναγνώριση των αποφάσεων των δικαστηρίων των κρατών μελών θα πρέπει να βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Για το σκοπό αυτό, οι λόγοι μη αναγνώρισης θα πρέπει να περιορίζονται στους απολύτως αναγκαίους. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, θα πρέπει να επιλύεται η σύγκρουση που προκύπτει στην περίπτωση που οι δικαστικές αρχές δύο κρατών μελών θεωρούν ότι είναι αρμόδιες για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να αναγνωρίζεται σε όλα τα άλλα κράτη μέλη η απόφαση του δικαστηρίου που προβαίνει πρώτο στην έναρξη διαδικασίας, χωρίς να έχουν τα άλλα κράτη μέλη τη δυνατότητα να υποβάλλουν την απόφαση αυτή σε έλεγχο.
- (23) Ο παρών κανονισμός, στα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, θα πρέπει να καθορίζει ενιαίους κανόνες για τη σύγκρουση των νομοθεσιών οι οποίοι να αντικαθιστούν, στα πλαίσια του πεδίου εφαρμογής τους, τις εθνικές διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Εκτός εάν υπάρχει αντίθετη διάταξη, θα πρέπει να εφαρμόζεται η νομοθεσία του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας («lex concursus»). Ο κανόνας αυτός για τη σύγκρουση των νομοθεσιών θα πρέπει να εφαρμόζεται τόσο στην κύρια διαδικασία όσο και στις τοπικές διαδικασίες. Ο lex concursus καθορίζει όλα τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας, τόσο τα διαδικαστικά όσο και τα ουσιαστικά, επί των ενεχόμενων προσώπων και εννομων σχέσεων. Ο κανόνας αυτός διέπει όλους τους όρους έναρξης, διεξαγωγής και περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- (24) Η αυτόματη αναγνώριση μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας στην οποία εφαρμόζεται κανονικά το δικαίο του κράτους έναρξης της διαδικασίας, μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με τους κανόνες δυνάμει των οποίων διεξάγονται κανονικά οι συναλλαγές στα άλλα κράτη μέλη. Για να προστατευθούν οι έννομες προσδοκίες και η ασφάλεια των συναλλαγών στα άλλα κράτη μέλη εκτός αυτού της έναρξης της διαδικασίας, θα πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες εξαιρέσεις από το γενικό κανόνα.
- (25) Είναι ιδιαίτερα αναγκαίο να προβλεφθούν για τα εμπράγματα δικαιώματα ειδικές συνδυαστικές έννοιες που θα παρεκκλίνουν από τη νομοθεσία του κράτους έναρξης, δεδομένου ότι τα δικαιώματα αυτά ενέχουν σημαντικό ρόλο στη χορήγηση πιστώσεων. Η απιολόγηση, η ισχύς και η εμβέλεια ενός τέτοιου εμπράγματος δικαιώματος θα πρέπει να καθορίζονται κανονικά δυνάμει του δικαίου της τοποθεσίας του πράγματος. Ο κάτοχος του εμπράγματος δικαιώματος θα πρέπει, επομένως, να μπορεί να αξιώσει περαιτέρω το διαχωρισμό της εγγύησης από τα περιουσιακά στοιχεία, ή τον ξεχωριστό διακανονισμό της. Εάν, επί των περιουσιακών στοιχείων, υφίστανται εμπράγματα δικαιώματα δυνάμει του δικαίου της τοποθεσίας του πράγματος σε ένα κράτος μέλος, αλλά η κύρια διαδικασία διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας από το αρμόδιο για τα εμπράγματα δικαιώματα δικαστήριο, εάν ο οφειλέτης έχει εγκατάσταση στο κράτος αυτό. Εάν δεν κινηθεί δευτερεύουσα διαδικασία, το πλεόνασμα της πώλησης του περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από εμπράγματα δικαιώματα πρέπει να καταβληθεί στο σύνδικο της κύριας διαδικασίας.

- (26) Εάν, σύμφωνα με το δικαιο του κράτους έναρξης, δεν επιτρέπεται ο συμψηφισμός, ο πιστωτής θα πρέπει να έχει, ωστόσο, δικαίωμα συμψηφισμού, εφόσον αυτός προβλέπεται δυνάμει της νομοθεσίας που εφαρμόζεται στην απαίτηση του αφερέγγυου οφειλέτη. Ο συμψηφισμός καθίσταται με τον τρόπο αυτό εγγύηση που διέπεται από νομοθεσία την οποία μπορεί να επικαλεσθεί ο πιστωτής τη στιγμή της γένεσης της οφειλής.
- (27) Υπάρχει επίσης ανάγκη ιδιαίτερης προστασίας των συστημάτων πληρωμών και των χρηματαγορών. Αυτό ισχύει για τους συμψηφισμούς και τις εκκαθαρίσεις που προβλέπονται σε αυτά τα συστήματα, καθώς και στην εκχώρηση τίτλων και στις ασφάλειες που έχουν συσταθεί για τις συναλλαγές αυτές, σύμφωνα ιδίως με τις διατάξεις της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιόγραφων⁽¹⁾. Μόνο το δικαιο που εφαρμόζεται στο συγκεκριμένο σύστημα ή στη συγκεκριμένη αγορά θα πρέπει να εφαρμόζεται στις συναλλαγές αυτές. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στο να αποφευχθεί οποιαδήποτε τροποποίηση των μηχανισμών διακανονισμού και εκκαθάρισης των συναλλαγών που προβλέπονται στα συστήματα πληρωμών ή διακανονισμού ή στις επίσημες χρηματαγορές, σε περίπτωση αφερεγγυότητας ενός των μερών της συναλλαγής. Η οδηγία 98/26/ΕΚ περιέχει ιδιαίτερες διατάξεις που θα πρέπει να υπερισχύουν των γενικών κανόνων του παρόντος κανονισμού.
- (28) Για τους σκοπούς της προστασίας των εργαζομένων και των σχέσεων εργασίας, οι επιπτώσεις της διαδικασίας αφερεγγυότητας στη συνέχιση ή στη διακοπή των σχέσεων εργασίας και στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του κάθε μέρους που απορρέουν από τις σχέσεις αυτές, πρέπει να καθορίζονται από το δικαιο που διέπει τη σύμβαση δυνάμει των γενικών κανόνων σύγκρουσης των νομοθεσιών. Άλλα ζητήματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας, όπως π.χ. το αν οι απαιτήσεις των εργαζομένων είναι εγγυημένες με κάποιο προνόμιο και ποια είναι η ενδεχόμενη σειρά του προνομίου αυτού, θα πρέπει να επιλύονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους έναρξης.
- (29) Προς το συμφέρον των συναλλαγών, θα πρέπει, κατόπιν αιτήματος του συνδίκου, να δημοσιεύεται στα άλλα κράτη μέλη το βασικό περιεχόμενο της απόφασης για την έναρξη της διαδικασίας. Στην περίπτωση που υπάρχει εγκατάσταση στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, μπορεί να προβλέπεται η υποχρεωτική δημοσίευση. Και στις δύο περιπτώσεις, η δημοσίευση δεν θα πρέπει να αποτελεί, ωστόσο, προϋπόθεση για την αναγνώριση της διαδικασίας που διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος.
- (30) Σε ορισμένες περιπτώσεις, κάποια από τα ενεχόμενα πρόσωπα ενδέχεται να μην έχουν ενημερωθεί για την έναρξη της διαδικασίας και να ενεργούν καλή τη πίστει κατά τρόπο
- αντίθετο προς αυτόν που επιβάλλουν οι νέες περιστάσεις. Προκειμένου να προστατευτούν τα πρόσωπα αυτά, τα οποία, αγνοώντας την έναρξη διαδικασίας σε άλλο κράτος μέλος, εκπληρούν μια παροχή προς όφελος του οφειλέτη ενώ θα έπρεπε να εκτελεστεί προς όφελος του συνδίκου της διαδικασίας σε άλλο κράτος μέλος, θα πρέπει να προβλέπεται ο απελευθερωτικός χαρακτήρας αυτής της εκτέλεσης της πληρωμής.
- (31) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει παραρτήματα που αφορούν την οργάνωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Δεδομένου ότι τα παραρτήματα αυτά αφορούν αποκλειστικά τη νομοθεσία των κρατών μελών, υπάρχουν ειδικοί και βάσιμοι λόγοι, ώστε το Συμβούλιο να επιφυλαχθεί του δικαιώματός του να τροποποιεί τα παραρτήματα αυτά, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν τροποποιήσεις του εσωτερικού δικαίου των κρατών μελών.
- (32) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (33) Η Δανία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και, κατά συνέπεια, δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για όλες τις συλλογικές διαδικασίες οι οποίες προϋποθέτουν την αφερεγγυότητα του οφειλέτη, συνεπάγονται τη μερική ή ολική πτωχευτική του απαλλοτρίωση και το διορισμό συνδίκου.

2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τα πιστωτικά ιδρύματα, τις επιχειρήσεις επενδύσεων τις παρέχουσες υπηρεσίες που συνεπάγονται κατοχή κεφαλαίων ή κινητών αξιών τρίτων, καθώς και τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- α) ως «διαδικασίες αφερεγγυότητας», νοούνται οι συλλογικές διαδικασίες οι εμπιπτουσες στο άρθρο 1 παράγραφος 1, και απαριθμούμενες στο παράρτημα Α·
- β) ως «σύνδικος», νοείται κάθε πρόσωπο ή όργανο αρμόδιο να διοικεί ή να εκκαθαρίζει την πτωχευτική περιουσία ή να επιβλέπει τη διαχείριση των υποθέσεων του οφειλέτη. Τα εν λόγω πρόσωπα ή όργανα απαριθμούνται στο παράρτημα Γ·
- γ) ως «διαδικασία εκκαθάρισης», νοείται μια διαδικασία αφερεγγυότητας, κατά την έννοια του στοιχείου α), η οποία οδηγεί στην εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, περιλαμβάνει δε και τη διαδικασία που περατώνεται με τον πτωχευτικό συμβιβασμό ή άλλα μέτρα που τερματίζουν την αφερεγγυότητα του οφειλέτη, καθώς και τον τερματισμό λόγω ανεπάρκειας ενεργητικού. Οι διαδικασίες αυτές απαριθμούνται στο παράρτημα Β·
- δ) ως «δικαστήριο», νοείται δικαστική ή άλλη αρμόδια αρχή κράτους μέλους νομιμοποιημένη να κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή να λαμβάνει αποφάσεις κατά τη διάρκειά της·
- ε) ως «απόφαση», περί έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή περί διορισμού συνδίκου, νοείται η απόφαση δικαστηρίου νομιμοποιημένου να κηρύσσει την έναρξη τέτοιας διαδικασίας ή να διορίζει σύνδικο·
- στ) ως «χρόνος έναρξης της διαδικασίας», νοείται το χρονικό σημείο κατά το οποίο αρχίζει να παράγει αποτελέσματα η περί έναρξης απόφαση, είτε υπόκειται σε ένδικα μέσα είτε όχι·
- ζ) ως «κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ένα περιουσιακό στοιχείο», νοείται:
- αν πρόκειται για πράγμα, το κράτος μέλος στο οποίο όντως ευρίσκεται το πράγμα,
 - αν πρόκειται για πράγμα ή δικαίωμα που ο κύριος ή ο δικαιούχος υποχρεούται να εγγράψει σε δημόσιο βιβλίο, το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το βιβλίο,
 - αν πρόκειται για απαίτηση, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του τρίτου οφειλέτη, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·
- η) ως «εγκατάσταση», νοείται ο τόπος όπου ο οφειλέτης ασκεί οιαδήποτε μη προσωρινή οικονομική δραστηριότητα, στην οποία χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο παράγοντα αλλά και περιουσιακά στοιχεία.

Άρθρο 3

Διεθνής δικαιοδοσία

1. Αρμόδια για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη. Για τις εταιρείες και τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι κέντρο των κυρίων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας.

2. Όταν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη ευρίσκεται σε κράτος μέλος, τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους είναι αρμόδια για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, κατ' αυτού, μόνον εάν έχει εκεί εγκατάσταση. Η διαδικασία αυτή παράγει αποτελέσματα μόνον έναντι των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

3. Όταν αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, τυχόν μεταγενέστερες διαδικασίες αφερεγγυότητας που αρχίζουν κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2, είναι δευτερεύουσες, και συνιστούν υποχρεωτικώς διαδικασίες εκκαθάρισης.

4. Τοπική διαδικασία αφερεγγυότητας βάσει της παραγράφου 2 χωρεί πριν από την έναρξη μιας κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με την παράγραφο 1, μόνον:

- α) όταν είναι αδύνατο να αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την παράγραφο 1 ως εκ των προϋποθέσεων που θέτει η νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη,

ή

- β) όταν την έναρξη της τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας ζητάει πιστωτής του οποίου η κατοικία, η συνήθης διαμονή ή η έδρα ευρίσκεται στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η συγκεκριμένη εγκατάσταση, ή πιστωτής του οποίου η απαίτηση εγεννήθη κατά την εκμετάλλευση της εγκατάστασης αυτής.

Άρθρο 4

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Εάν ο παρών κανονισμός δεν ορίζει άλλως, δίκαιο εφαρμοστέο στη διαδικασία αφερεγγυότητας και στα αποτελέσματά της είναι το δίκαιο του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας, κατωτέρω καλουμένου «κράτος έναρξης».

2. Το δικαίωμα του κράτους έναρξης ρυθμίζει τις προϋποθέσεις έναρξης, τη διεξαγωγή και την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Βάσει του δικαίου αυτού, ορίζονται συγκεκριμένα:

- α) οι οφειλέτες που, ως εκ της ιδιότητάς τους, έχουν πτωχευτική ικανότητα·
- β) η πτωχευτική και η μεταπτωχευτική περιουσία·
- γ) οι εξουσίες του οφειλέτη και οι εξουσίες του συνδίκου·
- δ) οι προϋποθέσεις συμψηφισμού·
- ε) τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των υφισταμένων συμβάσεων στις οποίες ο οφειλέτης είναι συμβαλλόμενο μέρος·
- στ) τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των ατομικών δώξεων εκ μέρους πιστωτών, εκτός αν υφίσταται εκκρεμοδικία·
- ζ) οι πτωχευτικές και οι μεταπτωχευτικές απαιτήσεις·
- η) οι κανόνες αναγγελίας, εξέλεξης και τελικής επαλήθευσης των πιστώσεων·
- θ) οι κανόνες διανομής του προϊόντος της ρευστοποιήσεως των περιουσιακών στοιχείων, η κατάταξη των απαιτήσεων και τα δικαιώματα των πιστωτών οι οποίοι ικανοποιήθηκαν εν μέρει μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, βάσει εμπραγμάτων δικαιώματος ή διά συμψηφισμού·
- ι) οι προϋποθέσεις και τα αποτελέσματα της περατώσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ιδίως διά πτωχευτικού συμβιβασμού·
- ια) τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- ιβ) ο καταλογισμός των εξόδων και δαπανών της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- ιγ) οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για όλους τους πιστωτές δικαιοπραξιών.

Άρθρο 5

Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων

1. Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θίγει εμπράγματα δικαιώματα πιστωτών ή τρίτων επί πραγμάτων ή ασωμάτων αντικειμένων, κινητών ή ακινήτων (τόσο συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων όσο και περιουσιών, ως συνόλου που κατά καιρούς αλλάζει), ανηκόντων στον οφειλέτη και ευρισκόμενων σε άλλο κράτος μέλος κατά την έναρξη της διαδικασίας.

2. Εμπράγματα δικαιώματα κατά την έννοια της παραγράφου 1 είναι:

- α) το δικαίωμα απευθείας ή μέσω τρίτου διάθεσης περιουσιακού στοιχείου και ικανοποίησης από το τίμημα ή τις προσόδους του, ιδίως δυνάμει ενέχυρου ή υποθήκης·
- β) το αποκλειστικό δικαίωμα είσπραξης μιας απαιτήσεως, και δη το δικαίωμα το οποίο είναι ασφαλισμένο είτε με ενέχυρο, αντικείμενο του οποίου είναι η απαίτηση, είτε με εκχώρηση της απαιτήσεως αυτής·
- γ) το δικαίωμα διεκδίκησης του περιουσιακού στοιχείου εις χείρας οιασδήποτε κατέχοντος ή καρπούμενου αντίθετα προς την επιθυμία του δικαιούχου ή/και επιστροφής του στον διεκδικούντα·
- δ) το εμπράγματο δικαίωμα καρώσεως περιουσιακού στοιχείου.

3. Εξομοιώνεται προς εμπράγματο δικαίωμα το δικαίωμα το εγγεγραμμένο σε δημόσιο βιβλίο και αντιτάξιμο έναντι τρίτων, διά του οποίου είναι δυνατή η απόκτηση εμπραγμάτων δικαιώματος, κατά την έννοια της παραγράφου 1.

4. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατ' άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ) αγωγές αναγνώρισης της ακυρότητας ή ακυρώσεως ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας.

Άρθρο 6

Συμψηφισμός

1. Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θίγει το δικαίωμα του πισωτή να προτείνει συμψηφισμό απαιτήσεώς του προς την αντίστοιχη απαίτηση του οφειλέτη, εφόσον ο εν λόγω συμψηφισμός επιτρέπεται από το δικαίο που διέπει την απαίτηση του αφερέγγυου οφειλέτη.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις αγωγές για αναγνώριση της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ).

Άρθρο 7

Επιφύλαξη κυριότητας

1. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του αγοραστή περιουσιακού στοιχείου δεν θίγει τα δικαιώματα του πωλητή που απορρέουν από επιφύλαξη κυριότητας, εάν, κατά την έναρξη της διαδικασίας, το περιουσιακό στοιχείο ευρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης.

2. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του πωλητή περιουσιακού στοιχείου, μετά την παράδοση του περιουσιακού στοιχείου, δεν αποτελεί λόγο λύσεως ή καταγγελίας της πωλήσεως ούτε κωλύει τον αγοραστή να αποκτήσει την κυριότητα του πωληθέντος, εάν, κατά την έναρξη της διαδικασίας, το περιουσιακό στοιχείο ευρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν κωλύουν τις αγωγές για αναγνώριση της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ).

Άρθρο 8

Σύμβαση με αντικείμενο ακίνητο

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί συμβάσεως παρεχούσης δικαίωμα κτήσεως και καρπώσεως ακινήτου, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το ακίνητο.

Άρθρο 9

Συστήματα πληρωμής και χρηματαγορές

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5, τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμμετεχόντων σε σύστημα πληρωμών ή διακανονισμού ή σε χρηματαγορά, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους το διέπον το εν λόγω σύστημα ή την αγορά.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει την έγερση αγωγής για αναγνώριση της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού πληρωμών ή συναλλαγών, βάσει του δικαίου το οποίο διέπει το συγκεκριμένο σύστημα πληρωμών ή τη χρηματαγορά.

Άρθρο 10

Σύμβαση εργασίας

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί συμβάσεως εργασίας και επί της σχέσεως εργασίας, διέπονται αποκλειστικώς από το δίκαιο του κράτους μέλους το διέπον τη σύμβαση εργασίας.

Άρθρο 11

Αποτελέσματα επί των δικαιωμάτων που υπόκεινται σε καταχώριση

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας τα σχετικά με δικαιώματα του οφειλέτη επί ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους, τα οποία χρήζουν καταχωρίσεως σε δημόσιο βιβλίο, διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 12

Κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και κοινοτικό σήμα

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ένα κοινοτικό σήμα, ένα κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή κάθε ανάλογο δικαίωμα προβλεπόμενο εκ του κοινοτικού δικαίου, δύνανται να περιληφθούν μόνο σε διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 1.

Άρθρο 13

Επιβλαβείς πράξεις

Το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ) δεν ισχύει, εάν αυτός ο οποίος επωφελήθη δικαιοπραξίας επιβλαβούς για το σύνολο των πιστωτών προσκομίσει απόδειξη ότι:

- η δικαιοπραξία αυτή διέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους άλλου από το κράτος έναρξης και ότι
- το δίκαιο αυτό δεν παρέχει στη συγκεκριμένη περίπτωση κανένα μέσο προσβολής της δικαιοπραξίας αυτής.

Άρθρο 14

Προστασία του αποκτώντος τρίτου

Εάν ο οφειλέτης, με δικαιοπραξία συναφθείσα μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, διαθέσει εξ επαχθούς αιτίας:

- ακίνητο, ή
- πλοίο ή αεροσκάφος εγγραφόμενο υποχρεωτικά σε δημόσιο βιβλίο, ή
- κινητές αξίες, των οποίων προϋπόθεση ύπαρξης είναι η εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο προβλεπόμενο εκ του νόμου,

το κύρος της δικαιοπραξίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο ευρίσκεται το ακίνητο ή το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 15

Αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμών δικών

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμούς δικής με αντικείμενο πράγμα ή δικαίωμα της πτωχευτικής περιουσίας, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υφίσταται η εκκρεμοδικία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 16

Βασική αρχή

1. Η κήρυξη της έναρξης μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας από τα κατ' άρθρο 3 αρμόδια δικαστήρια κράτους μέλους, αναγνωρίζεται στο έδαφος όλων των άλλων κρατών μελών μόλις αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της στο κράτος έναρξης.

Ο κανόνας αυτός ισχύει επίσης και αν, ως εκ της ιδιότητας του οφειλέτη, είναι αδύνατη στα υπόλοιπα κράτη μέλη η κατ' αυτού έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Η αναγνώριση της διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεν εμποδίζει την έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, η τελευταία αυτή διαδικασία είναι δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την έννοια του κεφαλαίου III.

Άρθρο 17

Αποτελέσματα της αναγνώρισης

1. Η απόφαση έναρξης διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 παράγει άνευ ετέρου σε κάθε άλλο κράτος μέλος τα αποτελέσματα που ορίζει το δικαίωμα του κράτους έναρξης, εφόσον ο παρών κανονισμός δεν προβλέπει άλλως και ενόσω δεν έχει κινηθεί σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος καμία άλλη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2.

2. Τα αποτελέσματα διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 δεν αμφισβητούνται στα άλλα κράτη μέλη. Τυχόν περιορισμοί των δικαιωμάτων των πιστωτών και δη αναστολή πληρωμών ή άφεση χρέους, καθόσον αφορά περιουσιακά στοιχεία ευρισκόμενα σε άλλο κράτος μέλος, αντιτάσσονται μόνον στους συγκατατεθέντες πιστωτές.

Άρθρο 18

Εξουσίες του συνδίκου

1. Ο σύνδικος ο οριζόμενος από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 δικαιούται να ασκεί εντός άλλου κράτους ενάρξεως, εφόσον δεν έχει κηρυχθεί σ' αυτό η έναρξη άλλης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή δεν έχει ληφθεί άλλο αντίθετο ασφαλιστικό μέτρο λόγω υποβολής αιτήσεως ενάρξεως διαδικασίας αφερεγγυότητας στο εν λόγω άλλο κράτος. Δικαιούται μεταξύ άλλων, και επιφυλασσομένων των άρθρων 5 και 7, να μεταφέρει τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη εκτός του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται.

2. Ο σύνδικος ο διορισθείς από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2 δικαιούται, εντός των άλλων κρατών μελών, να επικαλείται δικαστικούς ή εξωδικούς, το γεγονός ότι, μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, κινητά περιουσιακά στοιχεία μεταφέρθηκαν από το κράτος έναρξης στο συγκεκριμένο άλλο κράτος μέλος. Δικαιούται επίσης να ασκεί αγωγές πτωχευτικής ανάκλησης προς όφελος των πιστωτών.

3. Κατά την άσκηση των εξουσιών του, ο σύνδικος τηρεί το δικαίωμα του κράτους μέλους στο οποίο προτίθεται να ενεργήσει, και δη τις διαδικασίες ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων. Οι εξουσίες του συνδίκου δεν περιλαμβάνουν δικαίωμα χρήσης μέσω καταναγκασμού ούτε δικαίωμα αποφάσεως επί νομικής διαδικασίας ή διαφοράς.

Άρθρο 19

Απόδειξη του διορισμού του συνδίκου

Ο διορισμός του συνδίκου αποδεικνύεται με την προσκόμιση επικυρωμένου αντιγράφου της απόφασης διορισμού ή με οποιαδήποτε άλλη βεβαίωση του αρμόδιου δικαστηρίου.

Το κράτος μέλος στο οποίο ο σύνδικος προτίθεται να ενεργήσει δικαιούται να του ζητήσει μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του. Άλλη νομιμοποίηση ή ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται.

Άρθρο 20

Απόδοση και καταλογισμός

1. Ο πιστωτής ο οποίος, μετά την έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1, ικανοποίησε καθ' οιονδήποτε τρόπο, και δη μέσω αναγκαστικής εκτελέσεως, εν όλω ή εν μέρει την απαίτησή του με περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη ευρισκόμενα σε άλλο κράτος μέλος, οφείλει να αποδώσει ότι έλαβε στο σύνδικο, επιφυλασσομένων των άρθρων 5 και 7.

2. Προς εξασφάλιση ίσης μεταχείρισης των πιστωτών, ο πιστωτής ο οποίος, στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας, ικανοποίησε μέρος της απαίτησής του, δεν συμμετέχει στις διανομές τις πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας μέχρις ότου οι πιστωτές της αυτής τάξεως ή κατηγορίας λάβουν ισοδύναμο μέρος στο πλαίσιο της άλλης διαδικασίας.

Άρθρο 21

Δημοσιότητα

1. Το ουσιαστικό περιεχόμενο της αποφάσεως περί ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας και της τυχόν αποφάσεως διορισμού συνδίκου δημοσιεύονται, κατ' αίτηση του συνδίκου, σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις ισχύουσες στο καθένα διατυπώσεις δημοσιότητας. Στη δημοσίευση αναφέρεται επίσης το όνομα του διορισθέντος συνδίκου και διευκρινίζεται εάν ο εφαρμοσθείς κανόνας αρμοδιότητας είναι ο κανόνας του άρθρου 3 παράγραφος 1 ή του άρθρου 3 παράγραφος 2.

2. Ωστόσο, η υποχρεωτική δημοσίευση δύναται να επιβληθεί από κάθε κράτος μέλος στο οποίο ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση. Στην περίπτωση αυτή, ο σύνδικος ή κάθε αρμόδια προς τούτο αρχή του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1, λαμβάνει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλίσει τη δημοσίευση αυτή.

Άρθρο 22

Εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο

1. Η απόφαση περί έναρξεως διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 καταχωρίζεται, κατ' αίτηση του συνδίκου, στα βιβλία μεταγραφών, στα μητρώα των εμπόρων και σε οιοδήποτε άλλο δημόσιο βιβλίο τηρούμενο στα άλλα κράτη μέλη.

2. Πάντως, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει την υποχρεωτική εγγραφή. Στην περίπτωση αυτή, ο σύνδικος ή άλλη προς τούτο εξουσιοδοτημένη αρχή στο κράτος μέλος στο οποίο άρχισε η διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 1, πρέπει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την εγγραφή αυτή.

Άρθρο 23

Έξοδα

Τα έξοδα των βάσει των άρθρων 21 και 22 δημοσιεύσεων και καταχωρίσεων θεωρούνται έξοδα και δαπάνες της διαδικασίας.

Άρθρο 24

Παροχή υπέρ του οφειλέτη

1. Ο προβαίνων εντός κράτους μέλους σε εκπλήρωση παροχής προς όφελος οφειλέτη υποκείμενου σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία άρχισε σε άλλο κράτος μέλος, ενώ θα έπρεπε να εκτελεσθεί προς όφελος του συνδίκου της διαδικασίας αυτής, ελευθερώνεται, εάν αγνοούσε την έναρξη της διαδικασίας.

2. Μέχρις αποδείξεως του εναντίου, η άγνοια της έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας τεκμαίρεται, εφόσον η εκπλήρωση της παροχής έλαβε χώρα πριν από τις κατ' άρθρο 21 διατυπώσεις δημοσιότητας. Εάν η εκπλήρωση της παροχής έλαβε χώρα μετά τις διατυπώσεις αυτές, τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι ο εκπληρώσας τελούσε εν γνώσει της έναρξης της διαδικασίας.

Άρθρο 25

Αναγνώριση και εκτελεστό άλλων αποφάσεων

1. Οι αποφάσεις για τη διεξαγωγή και την περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας οι εκδιδόμενες από δικαστήριο του οποίου η απόφαση περί έναρξεως της διαδικασίας αναγνωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16, καθώς και ο πτωχευτικός συμβιβασμός που εγκρίνεται από το δικαστήριο αυτό, αναγνωρίζονται επίσης άνευ ετέρου. Οι αποφάσεις αυτές εκτελούνται σύμφωνα με τα άρθρα 31 έως 51, εξαιρέσει του άρθρου 34 παράγραφος 2, της

σύμβασης των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις προσχώρησης στη σύμβαση αυτή.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και εντάσσονται απευθείας σ' αυτήν, και αν ακόμη εκδοθούν από άλλο δικαστήριο.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων που λαμβάνονται μετά από την αίτηση έναρξης μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση των λοιπών αποφάσεων πλην αυτών της παραγράφου 1, διέπονται από τη σύμβαση της παραγράφου 1, εφόσον τυγχάνει εφαρμογής.

3. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται σε αναγνώριση ή εκτέλεση αποφάσεως εκδοθείσας σύμφωνα με την παράγραφο 1, εάν τυχόν συνεπάγεται περιορισμό της ατομικής ελευθερίας ή του ταχυδρομικού απορρήτου.

Άρθρο 26⁽¹⁾

Δημόσια τάξη

Οιοδήποτε κράτος μέλος δικαιούται να αρνηθεί την αναγνώριση διαδικασίας αφερεγγυότητας που άρχισε σε άλλο κράτος μέλος ή την εκτέλεση απόφασης ληφθείσας στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, εάν η αναγνώριση ή η εκτέλεση πρόκειται να παράγει αποτελέσματα προδήλως αντίθετα προς τη δημόσια τάξη αυτού, και δη τις θεμελιώδεις αρχές και τα δικαιώματα ή ελευθερίες του ατόμου που κατοχυρώνονται συνταγματικώς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 27

Έναρξη διαδικασίας

Η έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 με απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους αναγνωριζόμενη σε άλλο κράτος μέλος (κύρια διαδικασία), καθιστά δυνατή την έναρξη, στο δεύτερο κράτος μέλος, τα δικαστήρια του οποίου έχουν αρμοδιότητα βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2, δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, χωρίς να εξετάζεται η αφερεγγυότητα ή μη του οφειλέτη και στο κράτος αυτό. Η διαδικασία αυτή είναι μία των διαδικασιών του παραρτήματος Β, παράγει δε αποτελέσματα μόνο επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη των ευρισκόμενων σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος.

(1) Λαμβάνεται υπό σημείωση η δήλωση της Πορτογαλίας σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 26 και 27 (ΕΕ C 183 της 30.6.2000, σ. 1).

Άρθρο 28

Εφαρμοστέο δίκαιο

Τη δευτερεύουσα διαδικασία διέπει το δίκαιο του κράτους μέλους όπου άρχισε η δευτερεύουσα διαδικασία, εκτός αν άλλως ορίζει ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 29

Ενεργητική νομιμοποίηση

Την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας δικαιούται να ζητήσει:

- α) ο σύνδικος κύριας διαδικασίας·
- β) το πρόσωπο ή η αρχή που νομιμοποιείται να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας βάσει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 30

Προκαταβολή εξόδων και δαπανών

Όταν το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας απαιτεί να έχει ο οφειλέτης ενεργητικό επαρκές για την ολική ή μερική κάλυψη των εξόδων και δαπανών της διαδικασίας, το επιληφθέν της αιτήσεως δικαστήριο δικαιούται να επιβάλει στον αιτούντα προκαταβολή εξόδων ή σύσταση ανάλογης εγγύησης.

Άρθρο 31

Καθήκον συνεργασίας και ενημέρωσης

1. Επιφυλασσομένων των κανόνων περιορισμού της ανακοίνωσης πληροφοριών, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας και οι σύνδικοι των δευτερευουσών διαδικασιών υπέχουν υποχρέωση αμοιβαίας ενημέρωσης. Ανακοινώνουν αμελλητί κάθε πληροφορία η οποία είναι δυνατόν να αποβεί χρήσιμη στην άλλη διαδικασία, όπως την πορεία της αναγγελίας και εξέλεξης των απαιτήσεων και όλα τα μέτρα που αποσκοπούν στην περάτωση της διαδικασίας.
2. Επιφυλασσομένων των κανόνων που ισχύουν για εκάστη διαδικασία, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας και οι σύνδικοι των δευτερευουσών διαδικασιών υποχρεούνται να συνεργάζονται.
3. Ο σύνδικος δευτερεύουσας διαδικασίας οφείλει να παρέχει εγκαίρως στο σύνδικο της κύριας διαδικασίας τη δυνατότητα να υποβάλει προτάσεις σχετικά με την εκκαθάριση ή άλλη χρήση του ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 32

Άσκηση των δικαιωμάτων των πιστωτών

1. Ο πιστωτής δικαιούται να αναγγείλει την απαίτησή του στην κύρια ή σε οιαδήποτε δευτερεύουσα διαδικασία.

2. Οι σύνδικοι της κύριας και των δευτερευουσών διαδικασιών αναγγέλλουν στις άλλες διαδικασίες τις απαιτήσεις οι οποίες έχουν αναγγελθεί στη διαδικασία για την οποία διορίστηκαν αντιστοίχως σύνδικοι, εφόσον η αναγγελία είναι επωφελής για τους πιστωτές της διαδικασίας που εκπροσωπούν, και επιφυλασσομένου του δικαιώματος του κάθε πιστωτή να αντιταχθεί στην αναγγελία ή να την αποσύρει, εφόσον το εφαρμοστέο δίκαιο το επιτρέπει.

3. Οι σύνδικοι κύριας ή δευτερεύουσας διαδικασίας δικαιούνται να συμμετέχουν ως πιστωτές σε άλλη διαδικασία, μεταξύ άλλων, λαμβάνοντας μέρος στη συνέλευση των πιστωτών.

Άρθρο 33

Αναστολή της εκκαθάρισης

1. Το δικαστήριο που κήρυξε την έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας αναστέλλει εν όλω ή εν μέρει την εκκαθάριση κατόπιν αιτήσεως του συνδίκου της κύριας διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το επιληφθέν δικαστήριο δικαιούται να ζητήσει από τον σύνδικο της κύριας διαδικασίας τη λήψη παντός πρόσφορου μέτρου προστασίας των συμφερόντων των πιστωτών της δευτερεύουσας διαδικασίας και ορισμένων ομάδων πιστωτών. Η αίτηση του συνδίκου της κύριας διαδικασίας απορρίπτεται μόνον εάν προδήλως δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των πιστωτών της κύριας διαδικασίας. Η αναστολή της εκκαθάρισης διατάσσεται για τρεις μήνες το πολύ, είναι δε δυνατή η παράταση ή η ανανέωσή της για ίσο χρονικό διάστημα.

2. Το δικαστήριο της παραγράφου 1 τερματίζει την αναστολή της εκκαθάρισης:

— αιτήσει του συνδίκου της κύριας διαδικασίας,

— αυτεπαγγέλτως, εάν το ζητήσει πιστωτής ή ο σύνδικος της δευτερεύουσας διαδικασίας, εφόσον την αναστολή δεν δικαιολογεί πλέον ιδίως το συμφέρον των πιστωτών της κύριας ή της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 34

Μέτρα περάτωσης της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Εάν το δίκαιο που διέπει τη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας επιτρέπει την περάτωση της χωρίς εκκαθάριση αλλά μέσω σχεδίου εξυγίανσης ή πτωχευτικού συμβιβασμού ή άλλου ανάλογου μέτρου, ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας νομιμοποιείται να προτείνει σχετικό μέτρο.

Η κατ' αυτόν τον τρόπο περάτωση της δευτερεύουσας διαδικασίας βάσει μέτρου αναφερομένου στο πρώτο εδάφιο, καθίσταται οριστική μόνον κατόπιν συμφωνίας του συνδίκου της κύριας διαδικασίας ή, αν ο σύνδικος δεν συμφωνεί, εφόσον το προταθέν μέτρο δεν θίγει οικονομικώς τους πιστωτές της κύριας διαδικασίας.

2. Περιορισμοί των δικαιωμάτων των πιστωτών, όπως αναστολή πληρωμής ή άφεση χρέους, απορρέοντες από μέτρο προταθέν σύμφωνα με την παράγραφο 1 σε δευτερεύουσα διαδικασία, δεν παράγουν αποτελέσματα επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που δεν αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω διαδικασίας, εκτός εάν συγκατατεθούν όλοι οι ενδιαφερόμενοι πιστωτές.

3. Διαρκούς της κατ' άρθρο 33 αναστολής της εκκαθάρισης, μόνον ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας, ή ο οφειλέτης με τη συγκατάθεση του συνδίκου, δικαιούται να προτείνει μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας. Άλλη πρόταση λήψεως τέτοιου μέτρου δεν υποβάλλεται σε ψηφοφορία ούτε εγκρίνεται.

Άρθρο 35

Υπόλοιπο ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας

Εάν, με την εκκαθάριση του ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας, ικανοποιηθούν όλες οι απαιτήσεις που έγιναν δεκτές κατ' αυτήν, ο σύνδικος της εν λόγω διαδικασίας μεταβιβάζει αμελλητί το υπόλοιπο του ενεργητικού στο σύνδικο της κύριας διαδικασίας.

Άρθρο 36

Μεταγενέστερη έναρξη της κύριας διαδικασίας

Όταν αρχίζει διαδικασία αφερεγγυότητας του άρθρου 3 παράγραφος 1, ενώ έχει ήδη αρχίσει, σε άλλο κράτος μέλος, διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2, η προγενέστερη διαδικασία διέπεται από τα άρθρα 31 έως 35, εφόσον η εξέλιξη της επιτρέπει την εφαρμογή αυτών των άρθρων.

Άρθρο 37⁽¹⁾**Μετατροπή της προγενέστερης διαδικασίας**

Ο σύνδικος της κύριας διαδικασίας, εφόσον αποδεικνύεται ότι εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των πιστωτών της κύριας διαδικασίας, δικαιούται να ζητήσει τη μετατροπή μιας προγενέστερης διαδικασίας του παραρτήματος Α κινήσιμης σε άλλο κράτος μέλος, σε διαδικασία εκκαθάρισης.

Το κατ' άρθρο 3 παράγραφος 2 αρμόδιο δικαστήριο διατάσσει τη μετατροπή σε μία από τις διαδικασίες του παραρτήματος Β.

Άρθρο 38

Ασφαλιστικά μέτρα

Ο προσωρινός σύνδικος ο διοριζόμενος από δικαστήριο κράτους μέλους αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1, με σκοπό τη συντήρηση της περιουσίας του οφειλέτη, νομιμοποιείται να ζητήσει, για το διάστημα από την κατάθεση της αιτήσεως έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης, τη λήψη οιοδήποτε μέτρου συντήρησης και προστασίας της περιουσίας του οφειλέτη που ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, κατά το δίκαιο του κράτους αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ

Άρθρο 39

Δικαίωμα αναγγελίας των απαιτήσεων

Οι πιστωτές οι έχοντες συνήθη διαμονή ή κατοικία ή έδρα σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος έναρξης, συμπεριλαμβανομένων των φορολογικών αρχών και των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών, δικαιούνται να αναγγέλλουν εγγράφως τις απαιτήσεις τους, στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Άρθρο 40

Υποχρέωση ενημέρωσης των πιστωτών

1. Μόλις αρχίσει η διαδικασία αφερεγγυότητας σε κράτος μέλος, το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους αυτού ή ο σύνδικος που έχει διοριστεί απ' το δικαστήριο αυτό, ενημερώνει αμελλητί τους πιστωτές που είναι γνωστοί και έχουν στα άλλα κράτη μέλη τη συνήθη διαμονή τους, κατοικία ή έδρα.

(1) Λαμβάνεται υπό σημείωση η δήλωση της Πορτογαλίας σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 26 και 37 (ΕΕ C 183 της 30.6.2000, σ. 1).

2. Η ενημέρωση αυτή γίνεται με την αποστολή, προς έκαστο πιστωτή, σημειώματος το οποίο περιέχει ιδίως τις τηρητέες προθεσμίες και τις κυρώσεις που προβλέπονται όσον αφορά τις προθεσμίες αυτές, το όργανο ή την αρχή προς την οποία διενεργείται η αναγγελία των απαιτήσεων και τα λοιπά ληπτέα μέτρα. Το σημείωμα αυτό αναφέρει επίσης κατά πόσον πρέπει να αναγγείλουν την απαιτήσή τους οι προνομιούχοι ή οι έχοντες εμπράγματον ασφάλεια πιστωτές.

Άρθρο 41

Περιεχόμενο της αναγγελίας απαιτήσεως

Ο πιστωτής αποστέλλει τυχόν αντίγραφο των αποδεικτικών, και αναφέρει το είδος της απαιτήσεως, την ημερομηνία της γένεσής της, το ύψος της, καθώς και το αν έχει ή μη προνομίουχο χαρακτήρα ή εμπράγματη ασφάλεια, ή εάν υφίσταται επιφύλαξη κυριότητας, και τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία συνιστούν αντικείμενο της ασφάλειας την οποία επικαλείται.

Άρθρο 42

Γλώσσες

1. Η κατά το άρθρο 40 ενημέρωση πραγματοποιείται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης. Χρησιμοποιείται προς τούτο έντυπο που φέρει, σε όλες τις επίσημες γλώσσες των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον τίτλο «Πρόσκληση για αναγγελία απαιτήσεως. Προσοχή στις προθεσμίες».

2. Ο πιστωτής ο οποίος έχει τη συνήθη διαμονή ή την κατοικία ή την έδρα του σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης, δικαιούται να αναγγείλει την απαιτήσή του στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους αυτού, οπότε η αναγγελία της απαιτήσεώς του πρέπει τουλάχιστον να φέρει τον τίτλο «Αναγγελία απαιτήσεως» στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης. Μπορεί επίσης να υποχρεωθεί να προσκομίσει μετάφραση της αναγγελίας στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 43

Χρονική ισχύς

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις διαδικασίες αφεργυγούτητας που άρχισαν μετά την έναρξη ισχύος του. Οι πράξεις που διενεργήθηκαν από τον οφειλέτη πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, εξακολουθούν να διέπονται από το εφαρμοστέο τη στιγμή που διενεργήθηκαν δικαιο.

Άρθρο 44

Σχέσεις με συμβάσεις

1. Μετά την έναρξη ισχύος του, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, ως προς το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του, στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών, τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί μεταξύ δύο ή περισσότερων από τα κράτη αυτά, και ιδίως:

- α) τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της ισχύος και της εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1899·
- β) τη σύμβαση μεταξύ Βελγίου και Αυστρίας περί πτωχεύσεως, πτωχευτικού συμβιβασμού και αναστολής πληρωμών (με το πρόσθετο πρωτόκολλο της 13ης Ιουνίου 1973), που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 16 Ιουλίου 1969·
- γ) τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της πτωχεύσεως και της ισχύος και εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 28 Μαρτίου 1925·
- δ) τη συνθήκη μεταξύ Γερμανίας και Αυστρίας περί πτωχεύσεως και πτωχευτικού συμβιβασμού, που υπεγράφη στη Βιέννη, στις 25 Μαΐου 1979·
- ε) τη σύμβαση μεταξύ Γαλλίας και Αυστρίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα της πτώχευσης, που υπεγράφη στη Βιέννη, στις 27 Φεβρουαρίου 1979·
- στ) τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας περί εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, που υπεγράφη στη Ρώμη, στις 3 Ιουνίου 1930·
- ζ) τη σύμβαση μεταξύ Ιταλίας και Αυστρίας περί πτωχεύσεως και πτωχευτικού συμβιβασμού, που υπεγράφη στη Ρώμη, στις 12 Ιουλίου 1977·
- η) τη σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί της αμοιβαίας αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, που υπεγράφη στη Χάγη, στις 30 Αυγούστου 1962·
- θ) τη σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου του Βελγίου περί αμοιβαίας εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, και το πρωτόκολλό της, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 2 Μαΐου 1934·
- ι) την περί πτωχεύσεως σύμβαση μεταξύ Δανίας, Φινλανδίας, Νορβηγίας, Σουηδίας και Ισλανδίας, που υπεγράφη στην Κοπεγχάγη, στις 7 Νοεμβρίου 1933·
- ια) την ευρωπαϊκή σύμβαση για ορισμένες διεθνείς πτυχές της πτωχεύσεως, που υπεγράφη στην Κωνσταντινούπολη, στις 5 Ιουνίου 1990.

2. Οι συμβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα, καθόσον αφορά τις διαδικασίες που άρχισαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

Άρθρο 46

- α) σε κάθε κράτος μέλος, κατά το μέτρο που είναι ασυμβίβαστος με υποχρεώσεις σε πτωχευτικές υποθέσεις που προκύπτουν από σύμβαση η οποία έχει συναφθεί από το κράτος αυτό με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού·
- β) στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, κατά το μέτρο που είναι ασυμβίβαστος με υποχρεώσεις σε πτωχευτικές υποθέσεις και σε υποθέσεις εκκαθάρισης αφερέγγυων εταιρειών που προκύπτουν από συμφωνίες με την Κοινοπολιτεία, οι οποίες ισχύουν κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Έκθεση και προσαρμογή

Όχι αργότερα από την 1η Ιουνίου 2012 και, εν συνεχεία, ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από πρόταση προσαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 45

Τροποποίηση παραρτημάτων

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομοφώνως, μπορεί να τροποποιήσει τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού, κατόπιν πρωτοβουλίας ενός ή πλειόνων από τα μέλη του ή προτάσει της Επιτροπής.

Άρθρο 47

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 31 Μαΐου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 2000.

Για το Συμβούλιο

Πρόεδρος

A. COSTA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Διαδικασίες αφερεγγυότητας του άρθρου 2 στοιχείο α)

BELGIQUE—BELGIË	— Arrangements under the control of the Court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
— Het faillissement/La faillite	
— Het gerechtelijk akkoord/Concordat judiciaire	— Company examinership
— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes	
DEUTSCHLAND	ITALIA
— Das Konkursverfahren	— Fallimento
— Das gerichtliche Vergleichsverfahren	— Concordato preventivo
— Das Gesamtvollstreckungsverfahren	— Liquidazione coatta amministrativa
— Das Insolvenzverfahren	— Amministrazione straordinaria
	— Amministrazione controllata
ΕΛΛΑΔΑ	LUXEMBOURG
— Η πτώχευση	— Faillite
— Η ειδική εκκαθάριση	— Gestion contrôlée
— Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας. Η διοίκηση και η διαχείριση των πιστωτών	— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)
— Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές	— Régime spécial de liquidation du notariat
ESPAÑA	NEDERLAND
— Concurso de acreedores	— Het faillissement
— Quiebra	— De surséance van betaling
— Suspensión de pagos	— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen
FRANCE	ÖSTERREICH
— Liquidation judiciaire	— Das Konkursverfahren
— Redressement judiciaire avec nomination d'un administrateur	— Das Ausgleichsverfahren
IRELAND	PORTUGAL
— Compulsory winding up by the Court	— O processo de falência
— Bankruptcy	— Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:
— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent	— A concordata
— Winding-up in bankruptcy of partnerships	— A reconstituição empresarial
— Creditor's voluntary winding up (with confirmation of a Court)	— A estruturação financeira
	— A gestão controlada

SUOMI—FINLAND

- Konkurssi/konkurs
- Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

- Konkurs
- Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

- Winding up by or subject to the supervision of the court
 - Creditors' voluntary winding up (with confirmation by the court)
 - Administration
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation
 - Bankruptcy or sequestration
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Διαδικασία εκκαθάρισης του άρθρου 2 στοιχείο γ)

BELGIQUE —BELGIË	— Arrangements of the control of the Court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
— Het faillissement/La faillite	
DEUTSCHLAND	ITALIA
— Das Konkursverfahren	— Fallimento
— Das Gesamtvollstreckungsverfahren	— Liquidazione coatta amministrativa
— Das Insolvenzverfahren	LUXEMBOURG
ΕΛΛΑΔΑ	— Faillite
— Η πτώχευση	— Régime spécial de liquidation du notariat
— Η ειδική εκκαθάριση	NEDERLAND
ESPAÑA	— Het faillissement
— Concurso de acreedores	— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen
— Quiebra	ÖSTERREICH
— Suspensión de pagos basada en la insolvencia definitiva	— Das Konkursverfahren
FRANCE	PORTUGAL
— Liquidation judiciaire	— O processo de falência
IRELAND	SUOMI—FINLAND
— Compulsory winding up	— Konkurssi/konkurs
— Bankruptcy	SVERIGE
— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent	— Konkurs
— Winding up in bankruptcy of partnerships	UNITED KINGDOM
— «Creditors» voluntary winding up (with the confirmation of a Court)	— Winding up by or subject to the supervision of the court
	— Creditors' voluntary winding up (with confirmation by the court)
	— Bankruptcy or sequestration

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

Σύνδικοι του άρθρου 2 στοιχείο β)

BELGIQUE—BELGIË

- De curator/Le curateur
- De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter
- Vergleichsverwalter
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
- Verwalter
- Insolvenzverwalter
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
- Treuhänder
- Vorläufiger Insolvenzverwalter

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος
- Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών
- Ο ειδικός εκκαθαριστής
- Ο επίτροπος

ESPAÑA

- Depositario-administrador
- Interventor o Interventores
- Síndicos
- Comisario

FRANCE

- Représentant des créanciers
- Mandataire liquidateur
- Administrateur judiciaire
- Commissaire à l'exécution de plan

IRELAND

- Liquidator
- Official Assignee
- Trustee in bankruptcy
- Provisional Liquidator
- Examiner

ITALIA

- Curatore
- Commissario

LUXEMBOURG

- Le curateur
- Le commissaire
- Le liquidateur
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

NEDERLAND

- De curator in het faillissement
- De bewindvoerder in de surséance van betaling
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Masseverwalter
- Ausgleichsverwalter
- Sachwalter
- Treuhänder
- Besonderer Verwalter
- Vorläufiger Verwalter
- das Konkursgericht

PORTUGAL

- Gestor Judicial
- Liquidatário Judicial
- Comissão de Credores

SUOMI—FINLAND

- Pesähoitaja/boförvaltare
- Selvittäjä/utredare

SVERIGE

- Förvaltare
- Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

- Liquidator
 - Supervisor of a voluntary arrangement
 - Administrator
 - Official Receiver
 - Trustee
 - Judicial factor
-

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Μαΐου 2000

περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ) και το άρθρο 67 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τα κράτη μέλη έθεσαν ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη της Ένωσης ως χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Για να δημιουργήσει σταδιακά έναν τέτοιο χώρο, η Κοινότητα θεσπίζει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, αναγκαία για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί τη βελτίωση και απλούστευση της ελεύθερης κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις.
- (3) Το θέμα αυτό υπάγεται τώρα στο άρθρο 65 της συνθήκης.
- (4) Οι διαφορές ορισμένων εθνικών κανόνων δικαιοδοσίας και εκτέλεσης δυσχεραίνουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, καθώς και την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Συντρέχουν, συνεπώς, λόγοι για τη θέσπιση διατάξεων που επιτρέπουν την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, με σκοπό την απλούστευση των διατυπώσεων για την ταχεία και αυτόματη αναγνώριση των αποφάσεων και την εκτέλεσή τους.

- (5) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, οι στόχοι του παρόντος κανονισμού είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των σκοπών αυτών.
- (6) Το Συμβούλιο, με την πράξη της 28ης Μαΐου 1998⁽⁴⁾, κατάρτισε το κείμενο μιας σύμβασης σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και συνέστησε την αποδοχή της από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες εκάστου. Πρέπει να εξασφαλιστεί μια συνέχεια στα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων σύναψης της σύμβασης. Το ουσιαστικό περιεχόμενο της σύμβασης περιλαμβάνεται σε μεγάλη έκταση στον παρόντα κανονισμό, ο οποίος όμως περιλαμβάνει ορισμένες νέες διατάξεις που δεν υπάρχουν στη σύμβαση, ώστε να μην υπάρχουν ανακολουθίες με ορισμένες διατάξεις του προτεινόμενου κανονισμού για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.
- (7) Για να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας στο πλαίσιο της Κοινότητας, είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο να πραγματοποιείται η διασυννοριακή αναγνώριση των δικαιοδοσιών και των αποφάσεων σχετικά με τη λύση του συζυγικού δεσμού και τη γονική μέριμνα επί των κοινών τέκνων των συζύγων, με μια δεσμευτική κοινοτική πράξη αμέσου ισχύος.
- (8) Ο παρών κανονισμός πρέπει να προβλέπει συνεκτικά και ομοιόμορφα μέτρα, που να επιτρέπουν μια όσο το δυνατόν ευρύτερη κυκλοφορία των προσώπων. Είναι ως εκ τούτου αναγκαίο να εφαρμόζεται επίσης έναντι υπηκόων τρίτων κρατών οι οποίοι συνδέονται με επαρκώς ισχυρούς δεσμούς με το έδαφος ενός κράτους μέλους, σύμφωνα με τα κριτήρια διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπει ο κανονισμός.

(1) ΕΕ C 247 της 31.8.1999, σ. 1.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 17 Νοεμβρίου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ C 368 της 20.12.1999, σ. 23.

(4) ΕΕ C 221 της 16.7.1998, σ. 1. Την ημέρα κατά την οποία καταρτίστηκε η σύμβαση, το Συμβούλιο σημείωσε την εισηγητική έκθεση της σύμβασης, όπως την συνέταξε η καθηγήτρια κα Alegria Borrás. Η εισηγητική έκθεση βρίσκεται στη σελίδα 27 της προαναφερόμενης Επίσημης Εφημερίδας.

- (9) Το πεδίο του παρόντος κανονισμού πρέπει να περιλαμβάνει τις αστικές διαδικασίες καθώς και άλλες, μη δικαστικές, διαδικασίες που ισχύουν για θέματα γάμου σε ορισμένα κράτη μέλη, με εξαίρεση τις διαδικασίες καθαρά θρησκευτικού χαρακτήρα. Για το λόγο αυτό, το κείμενο πρέπει να διευκρινίζει ότι ο όρος «δικαστήρια» περιλαμβάνει τις δικαστικές ή μη αρχές που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σε θέματα γάμου.
- (10) Ο παρών κανονισμός πρέπει να περιορίζεται στις αγωγές που αφορούν το διαζύγιο, το δικαστικό χωρισμό ή την ακύρωση του γάμου. Η αναγνώριση αποφάσεων διαζυγίου ή ακύρωσης αφορά μόνον τη λύση του γαμήλιου δεσμού. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει θέματα όπως η υπαιτιότητα των συζύγων, οι περιουσιακές συνέπειες του γάμου, η υποχρέωση διατροφής και άλλα συναφή θέματα.
- (11) Ο παρών κανονισμός καλύπτει τη γονική μέριμνα επί των κοινών τέκνων των συζύγων επί θεμάτων στενά συνδεδεμένων με την αγωγή διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου.
- (12) Τα επιλεγέντα στον παρόντα κανονισμό κριτήρια προσδιορισμού της δικαιοδοσίας βασίζονται στην αρχή ότι πρέπει να υπάρχει ένας πραγματικός σύνδεσμος μεταξύ του ενδιαφερόμενου διαδίκου και του κράτους μέλους που ασκεί τη δικαιοδοσία. Η απόφαση να συμπεριληφθούν ορισμένα κριτήρια οφείλεται στο γεγονός ότι αυτά υφίστανται σε διάφορες εσωτερικές έννομες τάξεις και ότι γίνονται δεκτά από τα άλλα κράτη μέλη.
- (13) Ένας από τους κινδύνους που πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της προστασίας των κοινών τέκνων σε καταστάσεις συζυγικής κρίσης είναι το ενδεχόμενο ένας των γονέων να μεταφέρει το τέκνο σε άλλη χώρα. Πρέπει, ως εκ τούτου, να προστατεύονται τα βασικά συμφέροντα των τέκνων, ιδίως σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980 περί των αστικών θεμάτων σχετικά με τη διεθνή απαγωγή παιδιών. Συνεπώς, η νόμιμη συνήθης διαμονή διατηρείται ως κριτήριο δικαιοδοσίας όταν, λόγω της παράνομης μετακίνησης του τέκνου ή μη επιστροφής του, υπάρχει εκ των πραγμάτων μεταβολή της συνήθους διαμονής.
- (14) Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα δικαστήρια κράτους μέλους να διατάξουν ασφαλιστικά μέτρα, σε επείγουσες περιπτώσεις, σχετικά με πρόσωπα ή περιουσιακά στοιχεία ευρισκόμενα σε αυτό το κράτος.
- (15) Ο όρος «απόφαση» αφορά μόνο τις αποφάσεις, που κατέληξαν σε διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση του γάμου. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί και είναι εκτελεστά σε ένα κράτος μέλος εξομοιώνονται με τέτοιες αποφάσεις.
- (16) Η αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται από τα δικαστήρια των κρατών μελών πρέπει να βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Οι λόγοι μη αναγνώρισης περιορίζονται στο ελάχιστο αναγκαίο. Η διαδικασία μη αναγνώρισης πρέπει ωστόσο να περιλαμβάνει διατάξεις ώστε να εξασφαλίζεται ο σεβασμός της δημόσιας τάξης του κράτους μέλους αναγνώρισης, καθώς και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης και των ενδιαφερομένων, περιλαμβανομένων των ατομικών δικαιωμάτων των εμπλεκόμενων τέκνων, και ώστε να αποφεύγεται η αναγνώριση ασυμβίβαστων αποφάσεων.
- (17) Το κράτος αναγνώρισης δεν πρέπει να ερευνά ούτε την δικαιοδοσία του κράτους προέλευσης ούτε την ουσία της απόφασης.
- (18) Δεν πρέπει να απαιτείται καμία διαδικασία για την ενημέρωση, σε ένα κράτος μέλος, των στοιχείων των ληξιαρχικών βιβλίων, μετά από σχετική τελεσίδικη απόφαση εκδοθείσα σε άλλο κράτος μέλος.
- (19) Οι διατάξεις της συμφωνίας που συνήφθη το 1931 από τα σκανδιναβικά κράτη πρέπει να μπορούν να εφαρμοσθούν μέσα στα όρια που θέτει ο παρών κανονισμός.
- (20) Η Πορτογαλία, η Ιταλία και η Ισπανία συνήψαν διεθνείς συνθήκες (concordats) πριν από την υπαγωγή στη συνθήκη των θεμάτων που καλύπτει ο κανονισμός. Πρέπει να αποφευχθεί η παραβίαση από αυτά τα κράτη μέλη των διεθνών τους υποχρεώσεων έναντι της Αγίας Έδρας.
- (21) Τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να καθορίζουν μεταξύ τους τις πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού επί όσο διάστημα δεν έχουν ληφθεί σχετικά κοινοτικά μέτρα.
- (22) Τα παραρτήματα σχετικά με τα δικαστήρια και τα ένδικα μέσα που απαριθμούνται στα παραρτήματα I έως III τροποποιούνται από την Επιτροπή βάσει των τροποποιήσεων που αποστέλλει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Τροποποιήσεις των παραρτημάτων IV και V εγκρίνονται δυνάμει της απόφασης 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (23) Το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει την εφαρμογή του με σκοπό να προτείνει, εφόσον συντρέχει λόγος, τις αναγκαίες τροποποιήσεις.
- (24) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία ανακοίνωσαν, σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στη θέσπιση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(1) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(25) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αυτό το κράτος δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και ως εκ τούτου ο παρών κανονισμός δεν το δεσμεύει ούτε ισχύει έναντι αυτού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται:

- α) στις αστικές διαδικασίες που αφορούν το διαζύγιο, το δικαστικό χωρισμό και την ακύρωση του γάμου των συζύγων·
- β) στις αστικές διαδικασίες που αφορούν τη γονική μέριμνα επί των κοινών τέκνων των συζύγων συνεπεία των αναφερόμενων στο στοιχείο α) διαδικασιών που αφορούν τις γαμικές σχέσεις.

2. Εξομοιώνονται προς τις ενώπιον δικαστηρίου διαδικασίες οι λοιπές διαδικασίες που αναγνωρίζονται επισήμως σε ένα κράτος μέλος. Ο όρος «δικαστήρια» συμπεριλαμβάνει κάθε αρμόδια επί του θέματος αρχή των κρατών μελών.

3. Στον παρόντα κανονισμό ο όρος «κράτος μέλος» περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη πλην της Δανίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός και ακύρωση του γάμου

1. Διεθνή δικαιοδοσία σε θέματα διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης του γάμου των συζύγων έχουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους:

- α) στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται:
 - η συνήθης διαμονή των συζύγων

ή

— η τελευταία συνήθης διαμονή των συζύγων στο μέτρο που ένας των συζύγων έχει ακόμα αυτή τη διαμονή

ή

— η συνήθης διαμονή του εναγομένου

ή

— σε περίπτωση κοινής αιτήσεως, η συνήθης διαμονή του ενός ή του άλλου των συζύγων

ή

— η συνήθης διαμονή του ενάγοντος εάν είχε αυτή τη διαμονή επί τουλάχιστον ένα χρόνο αμέσως πριν την αγωγή

ή

— η συνήθης διαμονή του ενάγοντος εάν είχε αυτή τη διαμονή επί τουλάχιστον έξι μήνες αμέσως πριν από την κατάθεση της αγωγής και εάν είναι είτε υπήκοος του εν λόγω κράτους μέλους ή στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας έχει εκεί «domicile»·

β) της ιθαγένειας των δύο συζύγων ή, στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, του «domicile» των δύο συζύγων.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ο όρος «domicile» νοείται όπως στην έννομη τάξη του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας.

Άρθρο 3

Γονική μέριμνα

1. Τα δικαστήρια κράτους μέλους που ασκούν δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 2 επί αγωγής διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης ενός γάμου έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί θεμάτων που αφορούν τη γονική μέριμνα επί του κοινού τέκνου των συζύγων, εφόσον αυτό έχει συνήθη διαμονή στο ίδιο αυτό κράτος μέλος.

2. Όταν το τέκνο δεν έχει συνήθη διαμονή στο κράτος μέλος που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί του θέματος αυτού, εφόσον το τέκνο έχει συνήθη διαμονή σε ένα από τα κράτη μέλη και:

α) τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων έχει τη γονική μέριμνα επί του τέκνου

και

β) η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων έχει γίνει δεκτή από τους συζύγους και συνάδει προς τα μείζονα συμφέροντα του τέκνου.

3. Η διεθνής δικαιοδοσία που απονέμεται από τις παραγράφους 1 και 2 παύει:

α) μόλις καταστεί τελεσίδικη η απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει την αγωγή διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου

ή

β) στις περιπτώσεις όπου κατά την ημερομηνία που αναφέρεται στο στοιχείο α) εκκρεμεί δίκη σχετική με τη γονική μέριμνα, μόλις καταστεί τελεσίδικη η απόφαση επί της εν λόγω δίκης

Άρθρο 8

ή

γ) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) μόλις περατωθεί η δίκη για άλλο λόγο.

Επικουρικές δικαιοδοτικές βάσεις

Άρθρο 4

Απαγωγή παιδιών

Τα αρμόδια, κατά την έννοια του άρθρου 3, δικαστήρια, ασκούν τη διεθνή δικαιοδοσία τους σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980 περί των αστικών θεμάτων σχετικά με τη διεθνή απαγωγή παιδιών, και ιδίως σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 16 της σύμβασης αυτής.

1. Εφόσον ουδέν δικαστήριο ενός κράτους μέλους έχει συνήθη διεθνή δικαιοδοσία βάσει των άρθρων 2 έως 6, η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται, σε κάθε κράτος μέλος, από το δικαιο του κράτους αυτού.

2. Κάθε υπήκοος κράτους μέλους που έχει συνήθη διαμονή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους μπορεί να επικαλείται, όπως οι ημεδαποί, τους κανόνες δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στο εν λόγω κράτος κατά εναγομένου που δεν έχει συνήθη διαμονή ούτε είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους ή στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας δεν έχει «domicile» στο έδαφος ενός από τα δύο αυτά κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Ανταγωγή

Το δικαστήριο ενόπιον του οποίου εκκρεμεί η κύρια αγωγή βάσει των άρθρων 2 έως 4 είναι αρμόδιο και για την ανταγωγή, στο μέτρο που αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Τμήμα 2

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδεκτού

Άρθρο 6

Μετατροπή του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο

Με την επιφύλαξη του άρθρου 2, το δικαστήριο του κράτους μέλους το οποίο εξέδωσε απόφαση επί του δικαστικού χωρισμού είναι εξίσου αρμόδιο για να μετατρέψει την απόφαση αυτή σε διαζύγιο, εφόσον το προβλέπει το δικαιο του οικείου κράτους μέλους.

Άρθρο 9

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας

Δικαστήριο κράτους μέλους διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του εφόσον καλείται να κρίνει διαφορά για την οποία δεν έχει δικαιοδοσία βάσει του παρόντος κανονισμού και για την οποία δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 7

Αποκλειστική δικαιοδοσία βάσει των άρθρων 2 έως 6

Σύζυγος που:

α) έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους μέλους

ή

β) έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους, ή στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας έχει «domicile» στο έδαφος ενός από τα δύο αυτά κράτη μέλη,

μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος μόνον δυνάμει των άρθρων 2 έως 6.

Άρθρο 10

Έρευνα του παραδεκτού

1. Όταν εναγόμενος που έχει τη συνήθη διαμονή του σε ένα κράτος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο ασκήθηκε η αγωγή δεν παρίσταται, το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου εξακριβωθεί ότι ο εναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνα του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.

2. Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, για την επίδοση και κοινοποίηση στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾ εφαρμόζεται αντί των διατάξεων της παραγράφου 1, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί από το ένα κράτος μέλος στο άλλο δυνάμει του ανωτέρω κανονισμού.

⁽¹⁾ Βλέπε σ. 37 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

3. Όταν δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000, εφαρμόζεται το άρθρο 15 της σύμβασης της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδικών πράξεων ή ισοδύναμων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί στην αλλοδαπή κατ' εφαρμογή της σύμβασής αυτής.

Τμήμα 3

Εκκρεμοδικία και συναφείς αγωγές

Άρθρο 11

1. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των αυτών διαδικών ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο, αναστέλλει αυτεπαγγέλτως τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

2. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης του γάμου των συζύγων, οι οποίες δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο ούτε την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδικών ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα αναστέλλει αυτεπαγγέλτως τη διαδικασία έως ότου διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

3. Όταν διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο, κάθε δικαστήριο που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ αυτού του δικαστηρίου.

Στην περίπτωση αυτή, ο διάδικος που άσκησε τη σχετική αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα μπορεί να ασκήσει την αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν:

α) από της καταθέσεως στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, εφόσον ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την πραγματοποίηση της επίδοσης στον εναγόμενο

ή

β) εάν το έγγραφο πρέπει να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, μόλις παραληφθεί από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την επίδοση, εφόσον ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο.

Τμήμα 4

Ασφαλιστικά μέτρα

Άρθρο 12

Σε επείγουσες περιπτώσεις, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν εμποδίζουν τα αρμόδια δικαστήρια κράτους μέλους να λαμβάνουν ασφαλιστικά μέτρα σχετικά με πρόσωπα ή αγαθά που ευρίσκονται στο κράτος αυτό, τα οποία προβλέπονται από το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, έστω και αν το δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 13

Έννοια της «απόφασης»

1. Ως «απόφαση», κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοείται κάθε απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου εκδιδόμενη από δικαστήριο κράτους μέλους, καθώς και κάθε απόφαση που αφορά τη γονική μέριμνα των συζύγων και λαμβάνεται επ' ευκαιρία των ανωτέρω διαδικασιών γαμικών διαφορών, ασχέτως ονομασίας της, όπως διαταγή, ή διάταξη ή απόφαση.

2. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται επίσης για τον καθορισμό του ποσού των εξόδων και δαπανών σε δίκες που διεξάγονται βάσει του παρόντος κανονισμού και για την εκτέλεση διαταγών ή εντολών πληρωμής των εν λόγω εξόδων και δαπανών.

3. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε κράτος μέλος καθώς και οι συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης και είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος όπου συνήφθησαν, αναγνωρίζονται και καθίστανται εκτελεστοί(-ά) υπό τους ίδιους όρους όπως και οι αποφάσεις που αναφέρονται στη παράγραφο 1.

Τμήμα 1

Αναγνώριση

Άρθρο 14

Αναγνώριση αποφάσεων

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κάποια ιδιαίτερη διαδικασία.

2. Ειδικότερα, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί να επιφέρει τροποποιήσεις χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία στα ληξιαρχικά βιβλία του βάσει αποφάσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος και δεν επιδέχεται περαιτέρω ενδίκων μέσων κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

3. Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπουν τα τμήματα 2 και 3 του παρόντος κεφαλαίου, να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης.

4. Εάν η επίκληση της αναγνωρίσεως γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 15

Λόγοι μη αναγνώρισης

1. Αποφάσεις που αφορούν διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου δεν αναγνωρίζονται:

- α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνωρίσεως·
- β) αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο έγκαιρα και κατά τρόπον ώστε να αμυνθεί, εκτός εάν βεβαιωθεί ότι ο εναγόμενος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·
- γ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος αναγνωρίσεως·
- δ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η προγενέστερη απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος αναγνωρίσεως.

2. Απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα των συζύγων που έχει εκδοθεί στα πλαίσια δίκης περί γαμικών διαφορών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 13, δεν αναγνωρίζεται:

- α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνωρίσεως, λαμβάνοντας υπόψη τα μείζονα συμφέροντα του τέκνου·
- β) αν έχει εκδοθεί, εκτός περιπτώσεων κατεπείγοντος, χωρίς να δοθεί στο τέκνο η ευκαιρία να ακουσθεί, κατά παράβαση θεμελιωδών οικονομικών αρχών του κράτους μέλους αναγνωρίσεως·

γ) αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο έγκαιρα και κατά τρόπον ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν βεβαιωθεί ότι ο διάδικος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·

δ) κατόπιν αιτήματος προσώπου που ισχυρίζεται ότι η απόφαση παραβιάζει τη γονική μέριμνά του, εάν η απόφαση έχει εκδοθεί χωρίς να δοθεί στο πρόσωπο αυτό η ευκαιρία να ακουσθεί·

ε) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος αναγνωρίσεως

ή

στ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος ή στην τρίτη χώρα συνήθους διαμονής του τέκνου, εφόσον η μεταγενέστερη απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος αναγνωρίσεως.

Άρθρο 16

Δικαστήριο κράτους μέλους δύναται, βάσει συμφωνίας αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων, να μην αναγνωρίσει απόφαση εκδοθείσα σε άλλο κράτος μέλος αν, στις περιπτώσεις του άρθρου 8, η απόφαση είχε ως μόνη βάση κριτήρια διεθνούς δικαιοδοσίας διαφορετικά των προβλεπόμενων στα άρθρα 2 έως 7.

Άρθρο 17

Απαγόρευση έρευνας της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου προέλευσης

Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης δεν ερευνάται. Το κριτήριο της δημόσιας τάξης του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2 στοιχείο α) δεν εφαρμόζεται στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας των άρθρων 2 έως 8.

Άρθρο 18

Διαφορές του εφαρμοστέου δικαίου

Αποφάσεις που αφορούν διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου δεν μπορούν να μην αναγνωρισθούν επειδή η νομοθεσία του κράτους μέλους αναγνωρίσεως δεν επιτρέπει διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου βάσει των ίδιων γεγονότων.

Άρθρο 19**Μη αναθεώρηση επί της ουσίας**

Η επί της ουσίας αναθεώρηση αποφάσεως αποκλείεται.

Άρθρο 20**Αναστολή διαδικασίας**

1. Το δικαστήριο κράτους μέλους, από το οποίο ζητείται αναγνώριση αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

2. Δικαστήριο κράτους μέλους από το οποίο ζητείται αναγνώριση αποφάσεως που εκδόθηκε στην Ιρλανδία ή στο Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία εάν στο κράτος προέλευσης η εκτέλεση έχει ανασταλεί λόγω ασκήσεως προσφυγής.

Τμήμα 2**Εκτέλεση****Άρθρο 21****Εκτελεστές αποφάσεις**

1. Απόφαση που εκδόθηκε σε κράτος μέλος για την άσκηση της γονικής μέριμνας επί κοινού τέκνου των διαδίκων, η οποία είναι εκτελεστή σ' αυτό το κράτος μέλος και έχει επιδοθεί, εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος αφού κηρυχθεί εκεί εκτελεστή με αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου.

2. Πάντως, στο Ηνωμένο Βασίλειο μια τέτοια απόφαση εκτελείται στην Αγγλία και στην Ουαλία, στην Σκωτία ή στην Βόρειο Ιρλανδία αφού προηγουμένως η απόφαση αυτή εγγραφεί προς εκτέλεση, στο αντίστοιχο τμήμα του Ηνωμένου Βασιλείου, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

Άρθρο 22**Κατά τόπον αρμόδια δικαστήρια**

1. Η αίτηση για την κήρυξη εκτελεστότητας υποβάλλεται στο δικαστήριο που προβλέπεται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι.

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από τη συνήθη διαμονή του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή από τη συνήθη διαμονή του τέκνου το οποίο αφορά η αίτηση.

Εάν ουδείς από τους τόπους που μνημονεύονται στο πρώτο εδάφιο δεν μπορεί να βρεθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως, το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο καθορίζεται από τον τόπο εκτελέσεως.

3. Σε σχέση με διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 14 παράγραφος 3, το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο καθορίζεται από το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο κινείται η διαδικασία αναγνώρισης ή μη αναγνώρισης.

Άρθρο 23**Διαδικασία εκτέλεσης**

1. Η αίτηση υποβάλλεται κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.

2. Ο αιτών οφείλει να προβεί σε εκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Αν πάντως το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως δεν προβλέπει την εκλογή κατοικίας, ο αιτών διορίζει αντικλητο.

3. Στην αίτηση επισυνάπτονται τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 32 και 33.

Άρθρο 24**Απόφαση του δικαστηρίου**

1. Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση αποφασίζει αμελλητί. Ο διάδικος, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, δεν έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

2. Η αίτηση μπορεί να απορριφθεί μόνο για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 15, 16 και 17.

3. Η επί της ουσίας αναθεώρηση αποφάσεως αποκλείεται.

Άρθρο 25**Επίδοση ή κοινοποίηση της απόφασης**

Η απόφαση επί της αιτήσεως επιδίδεται ή κοινοποιείται αμελλητί στον αιτούντα, επιμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.

Άρθρο 26**Προσφυγή κατά της απόφασης εκτέλεσως**

1. Προσφυγή κατά της κηρύξεως της εκτελεστότητας μπορεί να ασκηθεί και από τους δύο διαδίκους.

2. Η προσφυγή ασκείται σε δικαστήριο που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II.

3. Η προσφυγή εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας.

4. Εάν η προσφυγή ασκείται από τον αιτούντα την κήρυξη εκτελεστότητας, ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση θα κληθεί να εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου της προσφυγής. Εάν ο εν λόγω διάδικος δεν εμφανιστεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 10.

5. Η προσφυγή κατά της κήρυξης εκτελεστότητας ασκείται εντός μηνός από την επίδοσή της. Εάν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο κηρύχθηκε η εκτελεστότητα, η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής είναι δύο μήνες από την ημέρα που του έγινε η επίδοση προσωπικά, ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 27**Δικαστήριο προσφυγής και ένδικα μέσα**

Κατά της απόφασης επί της προσφυγής μπορούν να ασκηθούν μόνον οι αναφερόμενες στο παράρτημα III διαδικασίες.

Άρθρο 28**Αναστολή της διαδικασίας**

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται η προσφυγή σύμφωνα με τα άρθρα 26 ή 27, μπορεί, με αίτηση του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, να αναστείλει τη διαδικασία αν έχει ασκηθεί στο κράτος μέλος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή αν η προθεσμία για την άσκησή του τρέχει. Στην τελευταία περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.

2. Εάν η απόφαση έχει εκδοθεί στην Ιρλανδία ή στο Ηνωμένο Βασίλειο, κάθε μορφή ένδικου μέσου διαθέσιμου στο κράτος μέλος προελεύσεως θεωρείται ως τακτικό ένδικο μέσο για τους σκοπούς της παραγράφου 1.

Άρθρο 29**Μερική εκτέλεση**

1. Αν η απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

2. Ο αιτών μπορεί να ζητήσει μερική εκτέλεση της αποφάσεως.

Άρθρο 30**Δικαστική αρωγή**

Ο αιτών στον οποίο έχει παρασχεθεί στο κράτος μέλος προελεύσεως εν όλω ή εν μέρει δικαστική αρωγή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες, απολαύει, στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 22 έως 25, της ευμενέστερης μεταχείρισης ή της ευρύτερης απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες, που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσως.

Άρθρο 31**Εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού**

Σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την εκτέλεση αποφάσεως η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, καμία εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι:

α) δεν έχει συνήθη διαμονή στο κράτος εκτέλεσως

ή

β) είναι αλλοδαπός ή, όταν η αναγνώριση ζητείται στο Ηνωμένο Βασίλειο ή στην Ιρλανδία, δεν έχει «domicile» εκεί.

Τμήμα 3

Άρθρο 35

Κοινές διατάξεις**Επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση**

Άρθρο 32

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 32 και 33 και στο άρθρο 34 παράγραφος 2, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το έγγραφο διορισμού αντικλήτου.

Έγγραφα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 36

1. Ο διάδικος που επικαλείται ή αμφισβητεί την αναγνώριση ή ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας, οφείλει να προσκομίσει:

α) αντίγραφο της απόφασης, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας

και

β) τη βεβαίωση που αναφέρεται στο άρθρο 33.

2. Επιπλέον, ο διάδικος που επικαλείται ή αμφισβητεί την αναγνώριση ή ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας, εφόσον πρόκειται για απόφαση ερήμην, οφείλει να προσκομίσει:

α) το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου που αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο

ή

β) οποιοδήποτε έγγραφο στο οποίο να δηλώνεται ότι ο εναγόμενος έχει αποδεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση.

Άρθρο 33

Άλλα έγγραφα

Το αρμόδιο δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή κράτους μέλους στο οποίο εξεδόθη απόφαση εκδίδουν, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου διαδίκου, βεβαίωση χρησιμοποίησης του υπόδειγμα εντύπου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV (αποφάσεις επί γαμικών διαφορών) ή στο παράρτημα V (αποφάσεις επί γονικής μέριμνας).

Άρθρο 34

Απουσία εγγράφων

1. Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή παράγραφος 2, το δικαστήριο μπορεί είτε να ορίσει προθεσμία προσαγωγής τους είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα είτε, εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

2. Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μεταφράσεως των εγγράφων. Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που έχει αυτή την εξουσία σε ένα από τα κράτη μέλη.

Σχέση με άλλες συμβάσεις

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 38 και 42 και της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, μεταξύ των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη του, τις κατά την έναρξη ισχύος του υφιστάμενες συμβάσεις, συναφθείσες μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών και αφορώσες θέματα τα οποία διέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

2. α) Η Σουηδία και η Φινλανδία δύνανται να δηλώσουν ότι ισχύει, εν όλω ή εν μέρει, στις μεταξύ των σχέσεις η σύμβαση της 6ης Φεβρουαρίου 1931 μεταξύ Δανίας, Φινλανδίας, Ισλανδίας, Νορβηγίας και Σουηδίας, η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με το γάμο, την υιοθεσία και την επιμέλεια, καθώς και το τελικό πρωτόκολλο αυτής, αντί των κανόνων του παρόντος κανονισμού. Οι δηλώσεις αυτές δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ως παράρτημα του κανονισμού. Αυτά τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ανά πάσα στιγμή ότι τις ανακαλούν εν όλω ή εν μέρει⁽¹⁾.

β) Η αρχή της μη εισαγωγής διακρίσεων λόγω ιθαγενείας μεταξύ των πολιτών της Ένωσης τηρείται.

γ) Τα κριτήρια αρμοδιότητας σε κάθε συμφωνία που θα συναφθεί μεταξύ των αναφερομένων στο στοιχείο α) κρατών μελών και θα αφορά θέματα ρυθμιζόμενα στον παρόντα κανονισμό, ευθυγραμμίζονται με τα προβλεπόμενα στον παρόντα κανονισμό.

δ) Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα από τα σκανδιναβικά κράτη που έχει προβεί στη δήλωση του στοιχείου α), στα πλαίσια δωσίδικιας που αντιστοιχεί σε περίπτωση που προβλέπεται στο κεφάλαιο II, αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα υπόλοιπα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον τίτλο III.

⁽¹⁾ Ουδέν κράτος μέλος δεν προέβη στη δήλωση αυτή κατά την έκδοση του κανονισμού.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:
- α) αντίγραφο των συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και γ), καθώς και των ομοιόμορφων νόμων που τις θέτουν σε ισχύ·
- β) κάθε καταγγελία ή τροποποίηση των ανωτέρω συμφωνιών ή ομοιόμορφων νόμων.

Άρθρο 37**Σχέση με ορισμένες πολυμερείς συμβάσεις**

Στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη του, ο παρών κανονισμός υπερισχύει των ακόλουθων συμβάσεων, στο βαθμό που αφορούν θέματα διεπόμενα από αυτόν:

- σύμβαση της Χάγης, της 5ης Οκτωβρίου 1961, σχετικά με την αρμοδιότητα των αρχών και το εφαρμοστέο δίκαιο όσον αφορά την προστασία των ανηλικών,
- σύμβαση του Λουξεμβούργου, της 8ης Σεπτεμβρίου 1967, για την αναγνώριση αποφάσεων που αφορούν το κύρος γάμων,
- σύμβαση της Χάγης, της 1ης Ιουνίου 1970, για την αναγνώριση αποφάσεων διαζυγίου και δικαστικού χωρισμού,
- ευρωπαϊκή σύμβαση, της 20ής Μαΐου 1980, για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε θέματα επιμέλειας των τέκνων και για την αποκατάσταση της επιμέλειάς τους,
- σύμβαση της Χάγης, της 19ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την αρμοδιότητα, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής ευθύνης και μέτρων προστασίας των παιδιών εφόσον το παιδί έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος.

Άρθρο 38**Έκταση των αποτελεσμάτων**

1. Οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 και στο άρθρο 37 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται.
2. Συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ως προς τις αποφάσεις που εκδόθηκαν και τα έγγραφα που συντάχθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 39**Συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών**

1. Δύο ή περισσότερα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν μεταξύ τους συμβάσεις ή συμφωνίες με στόχο τη διευρύνση του παρόντος κανονισμού ή τη διευκόλυνση της εφαρμογής του.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:

- α) αντίγραφο των σχεδίων συμφωνιών και
- β) τυχόν καταγγελία ή τροποποίηση των εν λόγω συμφωνιών.
2. Αυτές οι συμβάσεις ή συμφωνίες ουδέποτε μπορούν να παρεκκλίνουν από τα κεφάλαια II και III.

Άρθρο 40**Συνθήκες με την Αγία Έδρα**

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη διεθνή συνθήκη (concordat) μεταξύ της Αγίας Έδρας και της Πορτογαλίας, η οποία υπογράφηκε στην Πόλη του Βατικανού στις 7 Μαΐου 1940.
2. Κάθε απόφαση σχετικά με την ελαττωματικότητα γάμου η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της συνθήκης που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη υπό τους όρους του κεφαλαίου III.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στις ακόλουθες διεθνείς συνθήκες (concordats) με την Αγία Έδρα:
- α) συνθήκη του Λατερανού (Concordato lateranense), της 11ης Φεβρουαρίου 1929, μεταξύ της Ιταλίας και της Αγίας Έδρας, όπως τροποποιήθηκε από τη συμφωνία και το πρόσθετο πρωτόκολλο της που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Φεβρουαρίου 1984·
- β) συμφωνία μεταξύ της Αγίας Έδρας και της Ισπανίας περί νομικών υποθέσεων, της 3ης Ιανουαρίου 1979.
4. Η αναγνώριση των αποφάσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 μπορεί να υπόκειται στην Ιταλία και στην Ισπανία στις ίδιες διαδικασίες και στους ίδιους ελέγχους που ισχύουν για τις αποφάσεις των εκκλησιαστικών δικαστηρίων, οι οποίες εκδίδονται σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες που συνάπτονται με την Αγία Έδρα και αναφέρονται στη παράγραφο 3.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:
- α) αντίγραφο των συνθηκών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3·
- β) τυχόν καταγγελία ή τροποποίηση των εν λόγω συνθηκών.

Άρθρο 41**Κράτη μέλη με δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου**

Όσον αφορά κράτος μέλος στο οποίο δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων, αφορώντα τα θέματα που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό, ισχύουν σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες:

- α) κάθε αναφορά στη συνήθη διαμονή στο οικείο κράτος μέλος αφορά τη συνήθη διαμονή σε μια εδαφική ενότητα·

- β) κάθε αναφορά στην ιθαγένεια ή, για το Ηνωμένο Βασίλειο, στο «domicile» αφορά την εδαφική ενότητα που ορίζεται από το δίκαιο του οικείου κράτους·
- γ) κάθε αναφορά στην αρχή κράτους μέλους, που έχει επιληφθεί αιτήσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου, αναφέρεται στην αρχή της εδαφικής ενότητας που έχει επιληφθεί αυτής της αίτησης·
- δ) κάθε αναφορά στους κανόνες του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης, αφορά τους κανόνες της εδαφικής ενότητας στην οποία γίνεται επίκληση της δικαστικής αρμοδιότητας, της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 42

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται και στους δικαστικούς συμβιβασμούς που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης, μετά την έναρξη της ισχύος του.
2. Αποφάσεις που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού κατόπιν αγωγής που έχει ασκηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου III, αν η διεθνής δικαιοδοσία βασίστηκε σε κανόνες σύμφωνους με τις διατάξεις του κεφαλαίου II του παρόντος κανονισμού ή με τις διατάξεις σύμβασης η οποία, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους μέλους προελεύσεως και του κράτους μέλους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 2000.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 43

Επανεξέταση

Το αργότερο την 1η Μαρτίου 2006, και εν συνεχεία ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και ιδίως των άρθρων 36 και 39 και του άρθρου 40 παράγραφος 2. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται ενδεχομένως από προτάσεις προσαρμογής.

Άρθρο 44

Τροποποίηση των καταλόγων των δικαστηρίων και των ενδίκων μέσων

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα που τροποποιούν τους καταλόγους των δικαστηρίων και των ενδίκων μέσων που παρατίθενται στα παραρτήματα I έως III. Η Επιτροπή προσαρμόζει τα παραρτήματα αναλόγως.
2. Η αναπροσαρμογή ή οι τεχνικές τροποποιήσεις των εντύπων που παρατίθενται στα παραρτήματα IV και V αποφασίζονται με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 45 παράγραφος 2.

Άρθρο 45

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Όταν γίνεται παραπομπή σ' αυτή την παράγραφο εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 46

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός θα τεθεί σε ισχύ την 1η Μαρτίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. COSTA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τα κατά τόπον αρμόδια δικαστήρια ή αρχές, στις οποίες υποβάλλονται οι αιτήσεις του άρθρου 22 είναι:

- στο Βέλγιο στο «tribunal de Première Instance»/«rechtbank van eerste aanleg»/«erstinstanzliches Gericht»,
- στη Γερμανία:
 - στην περιφέρεια του «Kammergericht»: (Berlin), στο «Familiengericht Pankow/Weissensee»,
 - στις περιφέρειες των λοιπών «Oberlandesgerichte»: στο «Familiengericht» της έδρας του οικείου «Oberlandesgericht»,
- στην Ελλάδα, στο Μονομελές Πρωτοδικείο,
- στην Ισπανία, στο «Juzgado de Primera Instancia»,
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του «tribunal de Grande Instance»,
- στην Ιρλανδία, στο «High Court»,
- στην Ιταλία, στο «Corte d'appello»,
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του «Tribunal d'Arrondissement»,
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του «arrondissementsrechtbank»,
- στην Αυστρία, στο «Bezirksgericht»,
- στην Πορτογαλία, στο «Tribunal de Comarca» ή στο «Tribunal de família»,
- στη Φινλανδία, στο «käräjäoikeus»/«tingsrätt»,
- στη Σουηδία, στο «Svea hovrätt»,
- στο Ηνωμένο Βασίλειο:
 - α) στην Αγγλία και Ουαλία, στο «High Court of Justice»,
 - β) στη Σκωτία, στο «Court of Session»,
 - γ) στη Βόρειο Ιρλανδία, στο «High Court of Justice»,
 - δ) στο Γιβραλτάρ, στο «Supreme Court».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Η προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 26 ασκείται στα ακόλουθα δικαστήρια:

- στο Βέλγιο:
 - α) ο αιτών την κήρυξη εκτελεστότητας μπορεί να προσφύγει στο «cour d'appel» ή στο «hof van beroep»
 - β) ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση μπορεί να προσφύγει στο «tribunal de première instance»/«rechtbank van eerste aanleg»/«erstinstanzliches Gericht»,
- στη Γερμανία, στο «Oberlandesgericht»,
- στην Ελλάδα, στο «Εφετείο»,
- στην Ισπανία, στο «Audiencia Provincial»,
- στη Γαλλία, στο «Cour d'Appel»,
- στην Ιρλανδία, στο «High Court»,
- στην Ιταλία, στο «Corte d'appello»,
- στο Λουξεμβούργο, στο «Cour d'appel»,
- στις Κάτω Χώρες:
 - α) αν ο αιτών ή ο εναγόμενος που εμφανίστηκε στο δικαστήριο ασκήσει την προσφυγή, στο «gerechtshof»,
 - β) αν ο εναγόμενος στον οποίο επιτράπη να μην εμφανισθεί ασκήσει προσφυγή, στο «arrondissementsrechtbank»,
- στην Αυστρία, στο «Bezirksgericht»,
- στην Πορτογαλία, στο «Tribunal de Relação»,
- στη Φινλανδία, στο «hovioikeus»/«hovrätt»,
- στη Σουηδία, στο «Svea hovrätt»,
- στο Ηνωμένο Βασίλειο:
 - α) στην Αγγλία και Ουαλία, στο «High Court of Justice»,
 - β) στη Σκωτία, στο «Court of Session»,
 - γ) στη Βόρειο Ιρλανδία, στο «High Court of Justice»,
 - δ) στο Γιβραλτάρ, στο «Court of Appeal».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Οι προσφυγές που προβλέπονται στο άρθρο 27 μπορούν να ασκηθούν μόνο με:

- στο Βέλγιο, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, αναίρεση,
 - στη Γερμανία, «Rechtsbeschwerde»,
 - στην Ιρλανδία, «προσφυγή επί νομικού ζητήματος» στο «Supreme Court»,
 - στην Αυστρία, «Revisionsrekurs»,
 - στην Πορτογαλία, «Recurso restrito à matéria de direito»,
 - στη Φινλανδία, προσφυγή στο «korkein oikeus»/«högsta domstolen»,
 - στη Σουηδία, προσφυγή στο «Högsta domstolen»,
 - στο Ηνωμένο Βασίλειο, μία μόνον περαιτέρω προσφυγή επί νομικού ζητήματος.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 33 σχετικά με αποφάσεις σε υποθέσεις γαμικών διαφορών

1. Χώρα προέλευσης _____
2. Δικαστήριο ή αρχή που εξέδωσε τη βεβαίωση
 - 2.1. Ονοματεπώνυμο _____
 - 2.2. Διεύθυνση _____
 - 2.3. Τηλ/Φαξ/Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο _____
3. Γάμος
 - 3.1. Η σύζυγος
 - 3.1.1. Ονοματεπώνυμο _____
 - 3.1.2. Χώρα και τόπος γεννήσεως _____
 - 3.1.3. Ημερομηνία γεννήσεως _____
 - 3.2. Ο σύζυγος
 - 3.2.1. Ονοματεπώνυμο _____
 - 3.2.2. Χώρα και τόπος γεννήσεως _____
 - 3.2.3. Ημερομηνία γεννήσεως _____
 - 3.3. Χώρα, τόπος (εάν είναι γνωστός) και ημερομηνία γάμου
 - 3.3.1. Χώρα του γάμου _____
 - 3.3.2. Τόπος του γάμου (όπου είναι γνωστός) _____
 - 3.3.3. Ημερομηνία του γάμου _____
4. Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση
 - 4.1. Όνομα δικαστηρίου _____
 - 4.2. Τόπος δικαστηρίου _____
5. Απόφαση
 - 5.1. Ημερομηνία _____

- 5.2. Αριθμός αναφοράς _____
- 5.3. Είδος απόφασης
- 5.3.1. Διαζύγιο
- 5.3.2. Ακύρωση γάμου
- 5.3.3. Δικαστικός χωρισμός
- 5.4. Εκδόθηκε η απόφαση κατ' ερημοδικία;
- 5.4.1. Όχι
- 5.4.2. Ναι ⁽¹⁾
6. Ονοματεπώνυμο διαδικών στους οποίους παρασχέθηκε δικαστική αρωγή _____
7. Υπόκειται η απόφαση σε περαιτέρω ένδικα μέσα στο κράτος μέλος προέλευσης;
- 7.1. Όχι
- 7.2. Ναι
8. Ημερομηνία κατά την οποία παράγει έννομα αποτελέσματα, στο κράτος μέλος όπου εκδόθηκε η απόφαση
- 8.1. Το διαζύγιο _____
- 8.2. Ο δικαστικός χωρισμός _____
- (τόπος) _____ , (ημερομηνία) _____ Υπογραφή ή/και σφραγίδα
- _____

(¹) Πρέπει να επισυνάπτονται τα έγγραφα που προβλέπονται στο άρθρο 32 παράγραφος 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 33 σχετικά με αποφάσεις σε υποθέσεις γονικής μέριμνας

1. Χώρα προέλευσης _____
2. Δικαστήριο ή αρχή που εξέδωσε τη βεβαίωση
 - 2.1. Ονοματεπώνυμο _____
 - 2.2. Διεύθυνση _____
 - 2.3. Τηλ/Φαξ/Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο _____
3. Γονείς
 - 3.1. Η μητέρα
 - 3.1.1. Ονοματεπώνυμο _____
 - 3.1.2. Ημερομηνία και τόπος γεννήσεως _____
 - 3.2. Ο πατέρας
 - 3.2.1. Ονοματεπώνυμο _____
 - 3.2.2. Ημερομηνία και τόπος γεννήσεως _____
4. Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση
 - 4.1. Όνομα δικαστηρίου _____
 - 4.2. Τόπος δικαστηρίου _____
5. Απόφαση
 - 5.1. Ημερομηνία _____
 - 5.2. Αριθμός αναφοράς _____
 - 5.3. Εκδόθηκε η απόφαση κατ' ερημοδικία;
 - 5.3.1. Όχι
 - 5.3.2. Ναι ⁽¹⁾

(¹) Πρέπει να επισυνάπτονται τα έγγραφα που προβλέπονται στο άρθρο 32 παράγραφος 2.

6. Τέκνα που καλύπτονται από την απόφαση ⁽¹⁾
- 6.1. Ονοματεπώνυμο και ημερομηνία γεννήσεως _____
- 6.2. Ονοματεπώνυμο και ημερομηνία γεννήσεως _____
- 6.3. Ονοματεπώνυμο και ημερομηνία γεννήσεως _____
- 6.4. Ονοματεπώνυμο και ημερομηνία γεννήσεως _____
7. Ονοματεπώνυμο διαδικών στους οποίους παρασχέθηκε δικαστική αρωγή _____
8. Βεβαίωση εκτελεστότητας και επίδοση
- 8.1. Είναι η απόφαση εκτελεστή σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης:
- 8.1.1. Ναι
- 8.1.2. Όχι
- 8.2. Επιδόθηκε η απόφαση στο διάδικο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση:
- 8.2.1. Ναι
- 8.2.1.1. Ονοματεπώνυμο του διαδίκου _____
- 8.2.1.2. Ημερομηνία επίδοσης _____
- 8.2.2. Όχι
- (τόπος) _____ , (ημερομηνία) _____ Υπογραφή ή/και σφραγίδα
- _____

(1) Εάν καλύπτονται περισσότερα από τέσσερα τέκνα, να χρησιμοποιηθεί δεύτερο έντυπο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Μαΐου 2000

περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 (στοιχείο γ) και το άρθρο 67 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση έθεσε ως στόχο να διατηρήσει και να αναπτύξει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Προκειμένου να δημιουργήσει έναν τέτοιο χώρο, η Κοινότητα θεσπίζει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, τα οποία είναι απαραίτητα για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί την καλύτερη και ταχύτερη διαβίβαση μεταξύ των κρατών μελών των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων προς επίδοση και κοινοποίηση σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.
- (3) Το θέμα αυτό υπάγεται ήδη στο άρθρο 65 της συνθήκης.
- (4) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, οι στόχοι του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, δύναται να επιτευχθούν μόνον σε κοινοτικό επίπεδο. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα όρια που απαιτούνται προς τον σκοπό αυτό.
- (5) Το Συμβούλιο, με την πράξη της 26ης Μαΐου 1997⁽⁴⁾, κατάρτισε το κείμενο μιας σύμβασης για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις και συνέστησε την αποδοχή της από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους συνταγματικούς κανόνες εκάστου. Η σύμβαση αυτή δεν τέθηκε σε ισχύ. Πρέπει να εξασφαλιστεί ότι θα δοθεί συνέχεια στα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν στο πλαίσιο της σύναψης της σύμβασης. Συνεπώς, το ουσιαστικό περιεχόμενο της περιλαμβάνεται σε μεγάλη έκταση στον παρόντα κανονισμό.

- (6) Η αποτελεσματικότητα και η ταχύτητα των δικαστικών διαδικασιών στον αστικό τομέα συνεπάγεται την άμεση και ταχεία διαβίβαση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων μεταξύ τοπικών υπηρεσιών οριζόμενων από τα κράτη μέλη. Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν την πρόθεσή τους να ορίσουν από μία μόνον υπηρεσία διαβίβασης ή παραλαβής ή μία υπηρεσία που θα ασκεί και τα δύο αυτά καθήκοντα για μια περίοδο πέντε ετών. Ο ορισμός, όμως, αυτός μπορεί να ανανεώνεται ανά πενταετία.
- (7) Η ταχύτητα της διαβίβασης δικαιολογεί τη χρήση κάθε ενδεδειγμένου μέσου, τηρουμένων ορισμένων προϋποθέσεων όσον αφορά το ευανάγνωστο και το αξιόπιστο του λαμβανόμενου εγγράφου. Η ασφάλεια της διαβίβασης προϋποθέτει ότι η προς διαβίβαση πράξη συνοδεύεται από ένα έντυπο το οποίο πρέπει να συμπληρώνεται στη γλώσσα του τόπου στον οποίο λαμβάνει χώρα η επίδοση ή η κοινοποίηση ή σε κάποια άλλη γλώσσα δεκτή από το κράτος παραλαβής.
- (8) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα του κανονισμού, η δυνατότητα άρνησης της επίδοσης ή της κοινοποίησης πράξεων πρέπει να περιορίζεται σε εξαιρετικές καταστάσεις.
- (9) Η ταχύτητα διαβίβασης δικαιολογεί την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης εντός των ημερών που έπονται της παραλαβής της πράξης. Εντούτοις, αν μετά το πέρας ενός μηνός δεν έχει πραγματοποιηθεί η επίδοση ή η κοινοποίηση, η υπηρεσία παραλαβής ειδοποιεί σχετικά την υπηρεσία διαβίβασης. Η εκπνοή αυτής της προθεσμίας δεν συνεπάγεται ότι η αίτηση πρέπει να επιστραφεί στην υπηρεσία διαβίβασης όταν φαίνεται ότι μπορεί να πραγματοποιηθεί εντός εύλογης προθεσμίας.

(1) ΕΕ C 247 Ε της 31.8.1999, σ. 11.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 17 Νοεμβρίου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ C 368 της 20.12.1999, σ. 47.

(4) ΕΕ C 261 της 27.8.1997, σ. 1. Ταυτόχρονα με τη σύναψη της σύμβασης, το Συμβούλιο σημείωσε την επεξηγηματική έκθεση για τη σύμβαση που περιέχεται στη σελίδα 26 της προαναφερόμενης ΕΕ.

- (10) Προκειμένου να προστατευθούν τα συμφέροντα του παραλήπτη, η επίδοση ή η κοινοποίηση θα πρέπει να πραγματοποιείται στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του τόπου όπου θα γίνει επίδοση ή κοινοποίηση ή σε άλλη γλώσσα του κράτους μέλους προέλευσης την οποία ο παραλήπτης κατανοεί.
- (11) Λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές που υπάρχουν στα διάφορα κράτη μέλη όσον αφορά τους δικονομικούς κανόνες, η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση, διαφέρει από κράτος σε κράτος. Λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση αυτή, καθώς και τις δυσκολίες που μπορεί να παρουσιαστούν, ο παρών κανονισμός προβλέπει ένα σύστημα όπου η ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης καθορίζεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους παραλαβής. Εάν, ωστόσο, πρόκειται για πράξεις στο πλαίσιο διαδικασίας που πρόκειται να κινηθεί ή εκκρεμεί στο κράτος μέλος προέλευσης, οι οποίες πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, η ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης καθορίζεται όσον αφορά τον αιτούντα σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους προέλευσης. Ένα κράτος μέλος μπορεί, ωστόσο, να παρεκκλίνει από την εφαρμογή της προαναφερόμενης διάταξης για μια μεταβατική περίοδο πέντε ετών και για ενδεδειγμένους λόγους. Το κράτος μέλος μπορεί να ανανεώνει την παρέκκλιση αυτή ανά πενταετία για λόγους που συνδέονται με το νομικό του σύστημα.
- (12) Ο παρών κανονισμός υπερέρχει των διατάξεων που περιλαμβάνονται σε συμφωνίες ή διμερείς και πολυμερείς διακανονισμούς με το ίδιο αντικείμενο που συνάπτονται από τα κράτη μέλη, και ιδίως του πρωτοκόλλου που προσαρτάται στη σύμβαση των Βρυξελλών, της 27ης Σεπτεμβρίου 1968⁽¹⁾, και της σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη. Ο κανονισμός δεν εμποδίζει τη διατήρηση ή τη σύναψη από τα κράτη μέλη συμφωνιών ή διακανονισμών, εφόσον συνάδουν με τις διατάξεις του, με σκοπό την επιτάχυνση ή την απλούστευση της διαβίβασης των πράξεων.
- (13) Τα δεδομένα που διαβιβάζονται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να υπόκεινται σε καθεστώς προστασίας. Το θέμα αυτό εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1994, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽²⁾ και της οδηγίας 97/66/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, περί επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προστασίας της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα⁽³⁾.
- (14) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽⁴⁾.
- (15) Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνεται και η κατάρτιση και ενημέρωση του εγχειριδίου χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα σύγχρονα μέσα.
- (16) Το αργότερο τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει την εφαρμογή του με σκοπό να προτείνει, ενδεχομένως, τις αναγκαίες τροποποιήσεις.
- (17) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα εν λόγω κράτη έχουν δηλώσει την επιθυμία τους να συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (18) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το εν λόγω κράτος δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού, ο οποίος, κατά συνέπεια, δεν το δεσμεύει, ούτε και ισχύει έναντι αυτού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις οσάκις μια δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβασθεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο προκειμένου να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται όταν η διεύθυνση του παραλήπτη της πράξης είναι άγνωστη.

(1) Σύμβαση των Βρυξελλών, της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (EE L 299 της 31.12.1972, σ. 32· ενοποιημένο κείμενο στην EE C 27 της 26.1.1998, σ. 1).

(2) EE L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

(3) EE L 24 της 30.1.1998, σ. 1.

(4) EE L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

Άρθρο 2

Υπηρεσίες διαβίβασης και παραλαβής

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει τους δημόσιους λειτουργούς, αρχές ή άλλα πρόσωπα, στο εξής «υπηρεσίες διαβίβασης» που είναι αρμόδια για τη διαβίβαση των δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων οι οποίες πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε άλλο κράτος μέλος.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει τους δημόσιους λειτουργούς, αρχές ή άλλα πρόσωπα, στο εξής «υπηρεσίες παραλαβής» που είναι αρμόδια για την παραλαβή δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων άλλου κράτους μέλους.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν είτε μια υπηρεσία διαβίβασης και μια υπηρεσία παραλαβής, είτε μια μόνον υπηρεσία επιφορτισμένη και με τα δύο καθήκοντα. Τα ομοσπονδιακά κράτη, τα κράτη με πλείονα νομικά συστήματα ή τα κράτη με αυτόνομες εδαφικές μονάδες δύνανται να ορίσουν περισσότερες υπηρεσίες. Ο ορισμός αυτός ισχύει επί πέντε έτη, με δυνατότητα ανανέωσης ανά πενταετία.

4. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τις ονομασίες και διευθύνσεις των υπηρεσιών παραλαβής που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3·
- β) την κατά τόπο αρμοδιότητά τους·
- γ) τα μέσα παραλαβής εγγράφων που έχουν στη διάθεσή τους και
- δ) τις γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συμπλήρωση του έντυπου που προσαρτάται στο παράρτημα.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε μεταγενέστερη μεταβολή αυτών των στοιχείων.

Άρθρο 3

Κεντρική αρχή

Κάθε κράτος μέλος ορίζει μια κεντρική αρχή αρμόδια να:

- α) παρέχει πληροφορίες στις υπηρεσίες διαβίβασης·
- β) επιλύει τις δυσχέρειες που μπορεί να προκύψουν κατά τη διαβίβαση των προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων·
- γ) διαβιβάζει, εκτάκτως, στην αρμόδια υπηρεσία παραλαβής αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης, μετά από αίτηση της υπηρεσίας διαβίβασης.

Τα ομοσπονδιακά κράτη, τα κράτη με πλείονα νομικά συστήματα ή τα κράτη με αυτόνομες εδαφικές μονάδες δύνανται να ορίζουν περισσότερες κεντρικές αρχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Τ μ ή μ α 1

Διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων

Άρθρο 4

Διαβίβαση πράξεων

1. Οι δικαστικές πράξεις διαβιβάζονται απευθείας και το ταχύτερο δυνατό μεταξύ των υπηρεσιών που ορίζονται βάσει του άρθρου 2.

2. Η διαβίβαση πράξεων, αιτήσεων, επικυρώσεων, αποδεικτικών παραλαβής, βεβαιώσεων και λοιπών εγγράφων μεταξύ των υπηρεσιών διαβίβασης και των υπηρεσιών παραλαβής γίνεται με οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο, εφόσον το περιεχόμενο της παραλαμβανόμενης πράξης είναι αληθές και συμπίπτει απολύτως προς το περιεχόμενο της πράξης που διαβιβάσθηκε, και εφόσον όλες οι εμπεριεχόμενες πληροφορίες είναι ευανάγνωστες.

3. Η διαβιβαζόμενη πράξη συνοδεύεται από αίτηση συντασσόμενη επί του εντύπου που προσαρτάται στο παράρτημα. Το έντυπο συμπληρώνεται στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, εφόσον οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους είναι πλείονες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη ή σε άλλη γλώσσα την οποία το κράτος μέλος παραλαβής έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί. Κάθε κράτος μέλος δηλώνει μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός από τη δική του ή τις δικές του, στις οποίες δέχεται να συμπληρωθεί το έντυπο.

4. Δεν απαιτείται βεβαίωση της γνησιότητας ή ανάλογη διατύπωση για τις διαβιβαζόμενες πράξεις και έγγραφα.

5. Όταν η υπηρεσία διαβίβασης επιθυμεί την επιστροφή ενός αντιγράφου της πράξεως συνοδευόμενου από τη βεβαίωση του άρθρου 10, αποστέλλει την προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξη εις διπλούν.

Άρθρο 5

Μετάφραση των πράξεων

1. Η υπηρεσία διαβίβασης στην οποία κατατίθεται η προς διαβίβαση πράξη επισημαίνει στον αιτούντα ότι ο παραλήπτης μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη εφόσον δεν έχει συνταχθεί σε μία από τις γλώσσες που ορίζει το άρθρο 8.

2. Ο αιτών επιβαρύνεται με τυχόν έξοδα μετάφρασης πριν από τη διαβίβαση της πράξης, υπό την επιφύλαξη μεταγενέστερης απόφασης δικαστηρίου ή αρμόδιας αρχής, η οποία καταλογίζει τη δαπάνη σε άλλο πρόσωπο.

Άρθρο 6

Παραλαβή των πράξεων από την υπηρεσία παραλαβής

1. Ευθύς ως της περιέλθει η πράξη, η υπηρεσία παραλαβής αποστέλλει το συντομότερο, και οπωσδήποτε εντός επτά ημερών από την παραλαβή, αποδεικτικό παραλαβής στην υπηρεσία διαβίβασης με το ταχύτερο μέσο και χρησιμοποιώντας το έντυπο που προσαρτάται στο παράρτημα.

2. Εάν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης δεν μπορεί να εκτελεσθεί με βάση τις διαβιβασθείσες πληροφορίες ή πράξεις, η υπηρεσία παραλαβής επικοινωνεί με το ταχύτερο μέσο με την υπηρεσία διαβίβασης, ζητώντας τα ελλείποντα στοιχεία ή πράξεις.

3. Εάν είναι προφανές ότι η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ή εάν η μη τήρηση των απαιτούμενων τυπικών προϋποθέσεων καθιστά αδύνατη την επίδοση ή την κοινοποίηση, η αίτηση και οι διαβιβαζόμενες πράξεις επιστρέφονται, άμα τη παραλαβή τους, στην υπηρεσία διαβίβασης, μαζί με την έντυπη βεβαίωση επιστροφής που προσαρτάται στο παράρτημα.

4. Η υπηρεσία παραλαβής που παραλαμβάνει πράξη για την επίδοση ή την κοινοποίηση της οποίας στερείται κατά τόπον αρμοδιότητας διαβιβάζει την πράξη αυτή και τη σχετική αίτηση αυτού του κράτους μέλους, εφόσον η αίτηση πληροί τους όρους του άρθρου 4 παράγραφος 3 και ενημερώνει την υπηρεσία διαβίβασης διά του εντύπου που προσαρτάται στο παράρτημα. Η κατά τόπον αρμόδια υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει την υπηρεσία διαβίβασης κατά την παραλαβή της πράξης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.

Άρθρο 7

Επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων

1. Η υπηρεσία παραλαβής επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη ή μεριμνά προς τούτο σύμφωνα είτε με το δικαίωμα του κράτους μέλους παραλαβής, είτε με τον ειδικό τύπο τον οποίο ζήτησε η υπηρεσία διαβίβασης, εφόσον αυτός δεν αντιβαίνει στο δικαίωμα του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Οι ενέργειες που απαιτούνται για την επίδοση ή κοινοποίηση ολοκληρώνονται το συντομότερο δυνατό. Εν πάση περιπτώσει, εάν δεν καταστεί δυνατή η επίδοση και η κοινοποίηση εντός μηνός από την παραλαβή, η υπηρεσία παραλαβής ειδοποιεί σχετικά την υπηρεσία διαβίβασης μέσω της έντυπης βεβαίωσης που προσαρτάται στο παράρτημα, η οποία καταρτίζεται υπό τους όρους του άρθρου 10 παράγραφος 2. Η προθεσμία υπολογίζεται σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους μέλους παραλαβής.

Άρθρο 8

Άρνηση παραλαβής της πράξης

1. Η υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει τον παραλήπτη ότι μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή, εφόσον η πράξη που επιδίδεται ή κοινοποιείται δεν έχει συνταχθεί σε μια από τις ακόλουθες γλώσσες:

α) στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, εάν αυτό το κράτος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση,

ή

β) σε γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασης την οποία ο παραλήπτης κατανοεί.

2. Εάν η υπηρεσία παραλαβής πληροφορηθεί ότι ο παραλήπτης αρνείται να παραλάβει την πράξη σύμφωνα με την παράγραφο 1, ενημερώνει αμέσως την υπηρεσία διαβίβασης, μέσω της έντυπης βεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 10, και επιστρέφει την αίτηση και τις πράξεις των οποίων ζητείται η μετάφραση.

Άρθρο 9

Ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 8, η ημερομηνία της επίδοσης ή της κοινοποίησης μιας πράξης, κατ'εφαρμογή του άρθρου 7, είναι η ημερομηνία κατά την οποία η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους μέλους παραλαβής.

2. Όταν όμως στα πλαίσια κινηθείσας ή εκκρεμούσας διαδικασίας στο κράτος μέλος προέλευσης, μια πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί εντός τακτής προθεσμίας, λαμβάνεται υπόψη για τον αιτούντα η ημερομηνία που καθορίζεται από το δικαίωμα του κράτους αυτού.

3. Ένα κράτος μέλος δύναται να παρεκκλίνει των παραγράφων 1 και 2, για μια μεταβατική περίοδο πέντε ετών και για δέοντες λόγους.

Το κράτος μέλος μπορεί να ανανεώνει την παρέκκλιση αυτή ανά πενταετία, για λόγους που συνδέονται με το νομικό του σύστημα. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για το περιεχόμενο αυτής της παρέκκλισης και τους σχετικούς όρους.

Άρθρο 10

Βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης και αντίγραφο της επιδοθείσας ή κοινοποιηθείσας πράξης

1. Αφού ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις επίδοσης ή κοινοποίησης, εκδίδεται σχετική βεβαίωση βάσει του εντύπου που προσαρτάται στο παράρτημα, η οποία αποστέλλεται στην υπηρεσία διαβίβασης μαζί με αντίγραφο της οικείας πράξης, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 5.

2. Η βεβαίωση συντάσσεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους προέλευσης ή σε άλλη γλώσσα που το κράτος μέλος προέλευσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί. Κάθε κράτος μέλος δηλώνει την ή τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός από τη δική του ή τις δικές του, τις οποίες μπορεί να δεχθεί για τη συμπλήρωση του εντύπου.

Άρθρο 11

Έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης

1. Για την επίδοση ή την κοινοποίηση δικαστικών πράξεων προερχομένων από άλλο κράτος μέλος δεν καταβάλλονται ούτε επιστρέφονται τέλη ή έξοδα για τις υπηρεσίες που προσέφερε το κράτος μέλος παραλαβής.

2. Ο αιτών καταβάλλει ή επιστρέφει τα έξοδα που προκύπτουν από:

- α) την απασχόληση δημόσιου λειτουργού ή αρμόδιου προσώπου κατά το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής·
- β) τη χρήση ειδικού τύπου.

Τμήμα 2

Άλλοι τρόποι διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων

Άρθρο 12

Διαβίβαση διά της προξενικής ή διπλωματικής οδού

Κάθε κράτος μέλος δύναται, σε εξαιρετικές περιστάσεις, να χρησιμοποιεί την προξενική ή τη διπλωματική οδό για τη διαβίβαση δικαστικών πράξεων με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση προς τις υπηρεσίες άλλου κράτους μέλους, οι οποίες ορίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 ή του άρθρου 3.

Άρθρο 13

Επίδοση ή κοινοποίηση από διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους

1. Κάθε κράτος μέλος δύναται να προβαίνει απευθείας και χωρίς άσκηση πιέσεων, μέσω των διπλωματικών ή προξενικών του υπαλλήλων, στην επίδοση ή στην κοινοποίηση δικαστικών πράξεων σε πρόσωπα που διαμένουν στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους.

2. Κάθε κράτος μέλος δύναται να δηλώσει, κατά το άρθρο 23 παράγραφος 1, ότι αντιτάσσεται στην χρησιμοποίηση αυτής της ευχέρειας στην επικράτεια του, εκτός εάν οι πράξεις πρόκειται να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε υπηκόους του κράτους μέλους προέλευσης.

Άρθρο 14

Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς

1. Κάθε κράτος μέλος δύναται να επιδίδει ή να κοινοποιεί δικαστικές πράξεις απευθείας με το ταχυδρομείο σε κατοίκους άλλου κράτους μέλους.

2. Κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά το άρθρο 23 παράγραφος 1, να καθορίσει τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση δικαστικών πράξεων με το ταχυδρομείο.

Άρθρο 15

Απευθείας αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης

1. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τους έχοντες έννομο συμφέρον σε μια δίκη να επιδώσουν ή να κοινοποιήσουν απευθείας τις δικαστικές πράξεις μέσω δικαστικών επιμελητών, υπαλλήλων ή άλλων αρμοδίων προσώπων του κράτους μέλους παραλαβής.

2. Κάθε κράτος μέλος δύναται να δηλώσει, κατά το άρθρο 23 παράγραφος 1, ότι αντιτίθεται στην επίδοση ή την κοινοποίηση δικαστικών πράξεων στην επικράτεια του κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΞΩΔΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Διαβίβαση

Οι εξώδικες πράξεις μπορούν να διαβιβασθούν σε άλλο κράτος μέλος προς επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Λεπτομέρειες εφαρμογής

Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τα θέματα που απαριθμούνται κατωτέρω θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2:

- α) κατάρτιση και ετήσια ενημέρωση ενός εγχειριδίου που περιλαμβάνει τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 4·

- β) εκπόνηση γλωσσάριου, στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περί των πράξεων που δύνανται να επιδιδοούνται ή να κοινοποιούνται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
- γ) ενημέρωση ή τεχνικές τροποποιήσεις του εντύπου που προσαρτάται στο παράρτημα.

Άρθρο 18

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από συμβουλευτική επιτροπή.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
3. Η Επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 19

Ερημοδικία εναγομένου

1. Όταν πρέπει να διαβιβασθεί εισαγωγικό δίκης έγγραφο ή άλλη ισοδύναμη πράξη σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση βάσει του παρόντος κανονισμού και ο εναγόμενος ερημοδικήσει, ο δικαστής υποχρεούται να αναστείλει την έκδοση απόφασης μέχρις ότου διαπιστωθεί:
 - α) ότι η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με τον τρόπο που ορίζει το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής, όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στα πλαίσια διαδικασιών εντός του κράτους αυτού κατά προσώπων ευρισκομένων στην επικράτειά του, ή
 - β) ότι η πράξη επεδόθη πράγματι στον εναγόμενο ή στην κατοικία του με άλλο τρόπο, προβλεπόμενο από τον παρόντα κανονισμό,

καθώς και ότι, και στη μία περίπτωση και στην άλλη, η επίδοση, η κοινοποίηση ή η παράδοση έγιναν εγκαίρως, ώστε ο εναγόμενος να είναι σε θέση να αμυνθεί.

2. Κατά το άρθρο 3 παράγραφος 1, κάθε κράτος μέλος έχει την ευχέρεια να δηλώσει ότι οι δικαστές του, παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, μπορούν να εκδώσουν απόφαση, ακόμα και εάν δεν έχει παραληφθεί βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης ή παράδοσης, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η πράξη διαβιβάστηκε με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό·
 - β) από την ημερομηνία διαβίβασης της πράξης έχει παρέλθει διάστημα, το οποίο ο δικαστής αξιολογεί για κάθε περίπτωση χωριστά και το οποίο ανέρχεται τουλάχιστον σε έξι μήνες·
 - γ) δεν έχει παραληφθεί καμία βεβαίωση, μολονότι έχει καταβληθεί κάθε εύλογη προσπάθεια μέσω των αρμοδίων αρχών ή φορέων του κράτους μέλους προορισμού.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εμποδίζουν τον δικαστή να διατάζει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα, σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης.

4. Εάν έπρεπε να διαβιβασθεί εισαγωγικό δίκης έγγραφο ή άλλη ισοδύναμη πράξη σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την επίδοση ή την κοινοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, και εκδοθεί απόφαση κατά ερημοδικήσαντος εναγομένου, ο δικαστής έχει την ευχέρεια να απαλλάξει τον εναγόμενο από τα αποτελέσματα της παρόδου της προθεσμίας για την άσκηση ενδίκου μέσου κατά της απόφασης, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ο εναγόμενος, χωρίς υπαιτιότητά του, δεν έλαβε εγκαίρως γνώση του εγγράφου, ώστε να αμυνθεί, ή δεν έλαβε γνώση της απόφασης, ώστε να ασκήσει ένδικο μέσο·
- β) οι ισχυρισμοί του εναγομένου δεν φαίνονται παντελώς ασήρικτοι.

Η αίτηση απαλλαγής μπορεί να υποβληθεί μόνο μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα αφότου ο εναγόμενος έλαβε γνώση της απόφασης.

Κατά το άρθρο 3 παράγραφος 1, κάθε κράτος μέλος έχει την ευχέρεια να διευκρινίσει ότι αυτή η αίτηση είναι απαράδεκτη, εάν υποβληθεί μετά την πάροδο ορισμένου διαστήματος που θα ορίζεται στη γνωστοποίησή του, αλλά το οποίο σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερο του ενός έτους από την έκδοση της απόφασης.

5. Η παράγραφος 4 δεν εφαρμόζεται στις αποφάσεις που αφορούν την ικανότητα δικαίου ή τη δικαιοπρακτική ικανότητα.

Άρθρο 20

Σχέση με άλλες συμφωνίες ή διακανονισμούς στις οποίες συμμετέχουν τα κράτη μέλη

1. Για θέματα εμπύπτοντα στο πεδίο εφαρμογής του, ο παρών κανονισμός υπερισχύει τον διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διμερείς ή πολυμερείς ή διακανονισμούς που συνάπτονται από τα κράτη μέλη, και κυρίως του άρθρου IV του πρωτοκόλλου της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968 και της σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να συνάπτουν επιμέρους συμφωνίες ή διακανονισμούς που συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό, προκειμένου να επιταχύνεται ή να απλουστεύεται περαιτέρω η διαβίβαση των πράξεων.

3. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή:

- α) αντίγραφο των συμφωνιών ή διακανονισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και συνάπτουν μεταξύ τους, καθώς και το σχέδιο αυτών των συμφωνιών ή διακανονισμών που προτίθενται να συνάψουν,

και

β) κάθε καταγγελία ή τροποποίηση των εν λόγω συμφωνιών ή διακανονισμών.

Άρθρο 21

Δικαστική αρωγή

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών που είναι μέρη αυτών των συμβάσεων, του άρθρου 23 της σύμβασης για την πολιτική δικονομία, της 17ης Ιουλίου 1905, του άρθρου 24 της σύμβασης για την πολιτική δικονομία, της 1ης Μαρτίου 1954, και του άρθρου 13 της σύμβασης για τη διευκόλυνση της διεθνούς πρόσβασης στη δικαιοσύνη, της 25ης Οκτωβρίου 1980.

Άρθρο 22

Προστασία των διαβιβαζόμενων πληροφοριών

1. Οι πληροφορίες, και ειδικότερα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που διαβιβάζονται βάσει του παρόντος κανονισμού χρησιμοποιούνται από τις υπηρεσίες παραλαβής μόνο για το σκοπό για τον οποίο διαβιβάστηκαν.
2. Οι υπηρεσίες παραλαβής διασφαλίζουν το απόρρητο των πληροφοριών αυτών, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν θίγουν τις εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν στους ενδιαφερόμενους να ενημερώνονται για τη χρησιμοποίηση πληροφοριών διαβιβαζόμενων κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 2000.

4. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 95/46/ΕΚ και της οδηγίας 97/66/ΕΚ.

Άρθρο 23

Δημοσίευση

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14, 15, στο άρθρο 17 στοιχείο α) και στο άρθρο 19.
2. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της πληροφορίες που προαναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 24

Επανεξέταση

Το αργότερο την 1η Ιουνίου 2004, και ακολούθως ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μεριμνώντας κυρίως για την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών που ορίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, καθώς και για την πρακτική εφαρμογή του άρθρου 3 στοιχείο γ) και του άρθρου 9. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις με σκοπό την προσαρμογή του παρόντος κανονισμού στις εξελίξεις των συστημάτων κοινοποίησης.

Άρθρο 25

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 31 Μαΐου 2001.

Για το Συμβούλιο

Πρόεδρος

A. COSTA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΑΞΕΩΝ

[Άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾]

Κωδικός αριθμός:

1. ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ

1.1. Όνομα:

1.2. Διεύθυνση:

1.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

1.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

1.2.3. Χώρα:

1.3. Τηλ.:

1.4. Φαξ (*):

1.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

2. ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

2.1. Όνομα:

2.2. Διεύθυνση:

2.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

2.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

2.2.3. Χώρα:

2.3. Τηλ.:

2.4. Φαξ (*):

2.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 37.

(*) Το σημείο αυτό είναι προαιρετικό.

3. ΑΙΤΩΝ

3.1. Στοιχεία ταυτότητας:

3.2. Διεύθυνση:

3.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

3.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

3.2.3. Χώρα:

3.3. Τηλ. (*):

3.4. Φαξ (*):

3.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

4. ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ

4.1. Στοιχεία ταυτότητας:

4.2. Διεύθυνση:

4.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

4.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

4.2.3. Χώρα:

4.3. Τηλ. (*):

4.4. Φαξ (*):

4.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

4.6. Αριθμός δελτίου ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης ή αντίστοιχο στοιχείο/αριθμός οργάνωσης ή αντίστοιχο στοιχείο (*):

5. ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

5.1. Σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής:

5.2. Σύμφωνα με τον ακόλουθο ειδικό τύπο:

5.2.1. Αν η μέθοδος αυτή δεν συμβιβάζεται με το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής, τότε η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης (των πράξεων) γίνεται σύμφωνα με το δίκαιο αυτό:

5.2.1.1. ναι

5.2.1.2. όχι

(*) Το σημείο αυτό είναι προαιρετικό.

6. ΠΡΑΞΗ ΠΡΟΣ ΕΠΙΔΟΣΗ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

α) 6.1. Φύση της πράξης

6.1.1. Δικαστική

6.1.1.1. κλήτευση

6.1.1.2. απόφαση

6.1.1.3. ένδικο μέσο

6.1.1.4. άλλη

6.1.2. Εξώδικη

β) 6.2. Ημερομηνία ή προθεσμία που ορίζεται στην πράξη (*):

γ) 6.3. Γλώσσα της πράξης:

6.3.1. πρωτότυπο D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S, λοιπές:

6.3.2. μετάφραση (*) D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S, λοιπές:

δ) 6.4. Αριθμός των συνημμένων εγγράφων:

7. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΝΟΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΣΥΝΟΔΕΥΟΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ (άρθρο 4 παράγραφος 5 του κανονισμού)

7.1. Ναι (σ' αυτήν την περίπτωση, να αποστείλετε δύο αντίγραφα της πράξης που πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί)

7.2. Όχι

1. Βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού, πρέπει να προβείτε σε όλες τις ενέργειες που απαιτούνται για την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης το συντομότερο δυνατό. Εν πάση περιπτώσει, αν δεν μπορείτε να επιδώσετε ή να κοινοποιήσετε την πράξη μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή της, πρέπει να ενημερώσετε την παρούσα υπηρεσία με τη βεβαίωση του σημείου 13.
2. Αν δεν μπορείτε να επιδώσετε ή να κοινοποιήσετε την πράξη με βάση τις διαβιβαζόμενες πληροφορίες ή πράξεις, οφείλετε, βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 2 του κανονισμού, να έρθετε σε επαφή με την παρούσα υπηρεσία με το ταχύτερο δυνατό μέσο, ώστε να σας αποσταλούν οι πληροφορίες ή οι πράξεις που λείπουν.

(Τόπος):

(Ημερομηνία):

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

(*) Το σημείο αυτό είναι προαιρετικό.

Αριθμός πρωτοκόλλου της υπηρεσίας παραλαβής:

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

[Άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000]

Το παρόν αποδεικτικό πρέπει να αποσταλεί με το ταχύτερο δυνατό μέσο διαβίβασης το συντομότερο δυνατό μετά την παραλαβή της πράξης, και πάντως εντός επτά ημερών από την παραλαβή.

8. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ:

(Τόπος):

(Ημερομηνία):

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

[Άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000]

Η αίτηση και η πράξη πρέπει να επιστραφούν άμα τη παραλαβή.

9. ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ:

9.1. Η αίτηση καταφανώς εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού:

9.1.1. η πράξη δεν είναι αστική ή εμπορική

9.1.2. η αίτηση για επίδοση ή κοινοποίηση δεν γίνεται μεταξύ κρατών μελών

9.2. Επειδή δεν έχουν τηρηθεί οι απαιτούμενες τυπικές προϋποθέσεις, η επίδοση ή κοινοποίηση δεν είναι δυνατή:

9.2.1. η πράξη δεν είναι ευανάγνωστη

9.2.2. η γλώσσα που χρησιμοποιείται για τη συμπλήρωση των εντύπων είναι εσφαλμένη

9.2.3. η παραληφθείσα πράξη δεν είναι πιστό και ακριβές αντίγραφο

9.2.4. άλλοι λόγοι (παρακαλούμε διευκρινίσατε):

9.3. Η μέθοδος της επίδοσης ή κοινοποίησης δεν συμβιβάζεται με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους (άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού)

(Τόπος):

(Ημερομηνία):

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΑΝΑΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟ ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

[Άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000]

Η αίτηση και η πράξη διαβιβάστηκαν στην ακόλουθη υπηρεσία παραλαβής, η οποία έχει κατά τόπο αρμοδιότητα, για την επίδοση ή την κοινοποίηση.

10.1. Όνομα:

10.2. Διεύθυνση:

10.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

10.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

10.2.3. Χώρα:

10.3. Τηλ.:

10.4. Φαξ (*):

10.5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

(Τόπος):

(Ημερομηνία):

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

(*) Το σημείο αυτό είναι προαιρετικό.

Αριθμός πρωτοκόλλου της αρμόδιας υπηρεσίας παραλαβής:

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ

[Άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000]

Η βεβαίωση αυτή πρέπει να αποσταλεί με το ταχύτερο δυνατό μέσο διαβίβασης το συντομότερο δυνατό από την παραλαβή της πράξης και οπωσδήποτε εντός επτά ημερών από την παραλαβή.

11. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ:

(Τόπος):

(Ημερομηνία):

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ 'Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ 'Η ΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ 'Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

[Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000]

Η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό. Εν πάση περιπτώσει, αν δεν είναι δυνατό να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί η πράξη εντός μηνός από την παραλαβή, η υπηρεσία παραλαβής ειδοποιεί την υπηρεσία διαβίβασης (σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού).

12. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ 'Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

α) 12.1. Ημερομηνία και διεύθυνση της επίδοσης ή της κοινοποίησης:

β) 12.2. Η πράξη:

Α) 12.2.1. επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προορισμού συγκεκριμένα.

12.2.1.1. εγχειρίστηκε:

12.2.1.1.1. στον παραλήπτη αυτοπροσώπως

12.2.1.1.2. σε άλλο πρόσωπο

12.2.1.1.2.1. Ονοματεπώνυμο:

12.2.1.1.2.2. Διεύθυνση

12.2.1.1.2.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

12.2.1.1.2.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

12.2.1.1.2.2.3. Χώρα:

12.2.1.1.2.3. Σχέση με τον παραλήπτη:

οικογένεια

υπάλληλος

άλλα πρόσωπα

12.2.1.1.3. στην κατοικία του παραλήπτη

12.2.1.2. κοινοποιήθηκε μέσω ταχυδρομείου

12.2.1.2.1. χωρίς αποδεικτικό παραλαβής

12.2.1.2.2. μαζί με το συνημμένο αποδεικτικό παραλαβής

12.2.1.2.2.1. του παραλήπτη

12.2.1.2.2.2. άλλου προσώπου

12.2.1.2.2.2.1. Ονοματεπώνυμο:

12.2.1.2.2.2.2. Διεύθυνση:

12.2.1.2.2.2.2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

12.2.1.2.2.2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

12.2.1.2.2.2.3. Χώρα:

12.2.1.2.2.3. Σχέση με τον παραλήπτη:

οικογένεια

υπάλληλος

άλλα πρόσωπα

12.2.1.3. άλλη μέθοδος (παρακαλείσθε να προσδιορίσετε με ποιο τρόπο):

Β) 12.2.2. επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με την ακόλουθη ειδική μέθοδο (αναφέρατε παρακαλούμε με ποιο τρόπο):

γ) 12.3. Ο παραλήπτης της πράξης ενημερώθηκε (γραπτά) (προφορικά) ότι μπορεί να αρνηθεί να την παραλάβει, εάν δεν έχει συνταχθεί σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους επίδοσης ή κοινοποίησης ή σε επίσημη γλώσσα του κράτους διαβίβασης την οποία κατανοεί.

13. ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

Η επίδοση ή κοινοποίηση δεν κατέστη δυνατή εντός μηνός από την παραλαβή.

14. ΑΡΝΗΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει την πράξη λόγω της γλώσσας που χρησιμοποιήθηκε. Η πράξη επισυνάπτεται στην παρούσα βεβαίωση.

15. ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΜΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

15.1. Άγνωστη διεύθυνση

15.2. Ο παραλήπτης δεν ανευρίσκεται

15.3. Η πράξη δεν μπορούσε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί πριν από την ημερομηνία ή εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο σημείο 6.2 του παραρτήματος I

15.4. Άλλοι λόγοι (παρακαλούμε διευκρινίσατε):

Η πράξη επισυνάπτεται στην παρούσα βεβαίωση.

(Τόπος):

(Ημερομηνία):

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:
